

Magyar Acél- és Fémkereskedők Egyesülete

1211 Budapest, Színesfém utca 25.

(GPS: LAT 47,434877 LON 19,055968)

☒ 1756 Budapest Pf.: 1.

Telefon: +36-30-459-5800

E-mail: mafe@mafe2000.hu

Web: www.mafe2000.hu

MAFE acélpiaci Hírlevél

2025 / 4. sz.

Február

Tartalom:

<u>Általános gazdasági hírek, elemzések</u>	2.
<u>Külföldi hírek (acélpiacok és cégek):</u>	5.
<u>Árinformációk:</u>	19.
<u>Nyersanyagpiaci hírek:</u>	25.
<u>Nyersanyag, acél és fémárak:</u>	34.

ÁLTALÁNOS GAZDASÁGI HÍREK

Bajban a magyar ipar, nem látni a fényt az alagút végén

Az elmúlt napokban a két egymást követő év negatív ipari termelési adata alaposan felborzolta a kedélyeket. Számunkra, akik több mint három évtizede készítjük a hazai feldolgozóipari konjunktúratesztet, az eredmény nem volt meglepő. 2021 utolsó negyedéve óta, azaz három éve figyeljük és jelentjük, ahogy a magyar gazdaság hazai vállalati megítélése negatívba fordult. A vállalati bizalmi index trendje 2024-ben tért át a negatív tartományba, a foglalkoztatási prognózis 2023 januárjában. A Kopint-Tárki 2025. januári feldolgozóipari konjunktúratesztje arról tanúskodik, hogy minden objektív és szubjektív hangulatindikátor legfeljebb a stagnálást jelentő 50 pontos határon ingadozik, és nincs olyan mutató, amelynek egyértelműen pozitív lenne a trendje.

Tágan vett térségünkben természetes jelenség a "panaszkodás kultúrája", és ez alól a hazai cégek sem voltak soha kivételek, szubjektív értékítéletük mindig is rosszabb volt, mint ahogy azt a saját objektív gazdasági adataik mutatták (rendelésállomány, készletek, foglalkoztatás stb.).

A pandémia után, különösen a 2023-as inflációs időszakot követően azonban az látszott az adatokon, hogy ez most más jellegű negatív hangulati hullámnak számít.

- ***A rendelésállományok apadni kezdtek***, a termelési prognózis is gyengült,
- az egyébként ***feszes munkaerőpiac is lazulni kezdett***. Már nem volt olyan nagy gond a szakképzett munkaerő hiánya, hogy emiatt a vállalatoknak megbízásokat kellett volna visszamondani, illetve harmadik országból származó munkaerővel pótolni azt, ami itthon hiányzik.

Voltak már ilyen és ehhez hasonló hullámok a feldolgozóiparban, ez természetes piacgazdasági jelenség. Ilyenkor általában a cégek elkezdene készletre termelni, mivel, ha most éppen nincs is kereslet, lehet rá számítani, hogy később majd lesz, és ilyenkor a készletbe fektetett tőke rövidebb idejű nélkülözése sem probléma. Nagyjából fél éve kezdett azonban kirajzolódni egy olyan kép a negyedéves

konjunktúratesztünkben, hogy lassan leálltak a készletre való termelések, mivel se rövid, se középtávon nem volt meg a kereslet. A vállalatok több mint fele pedig nem tervez beruházást.

Forrás: Kopint-Tárki

A hazai felvásárlói piac lényegében befagyott tavaly év végén, és a zord időjárás továbbra sem látszik enyhülni. Külföldön még mutatkozik valamennyi kereslet a magyar feldolgozóipari termékek iránt, de felmérésünkben az rajzolódik ki, hogy ezt igazán csak a nagyvállalatok tudják kihasználni, és ők is egyre kevésbé.

A hazai mikro- és kisvállalati értékelésekből a nihil állapota látszik.

A középvállalatok vannak a legjobb helyzetben, köszönhetően relatív tőkeerősségüknek és rugalmasságuknak, de kérdés, hogy meddig.

A magyar gazdaságpolitika pedig ezen a befagyott jégen küzd, hogy a belföldi piacot valahogy fel tudja melegíteni.

A megoldási ötletek legfeljebb csak nevükben újak, de továbbra is a likviditás bővítésével igyekeznek kezelni a helyzetet.

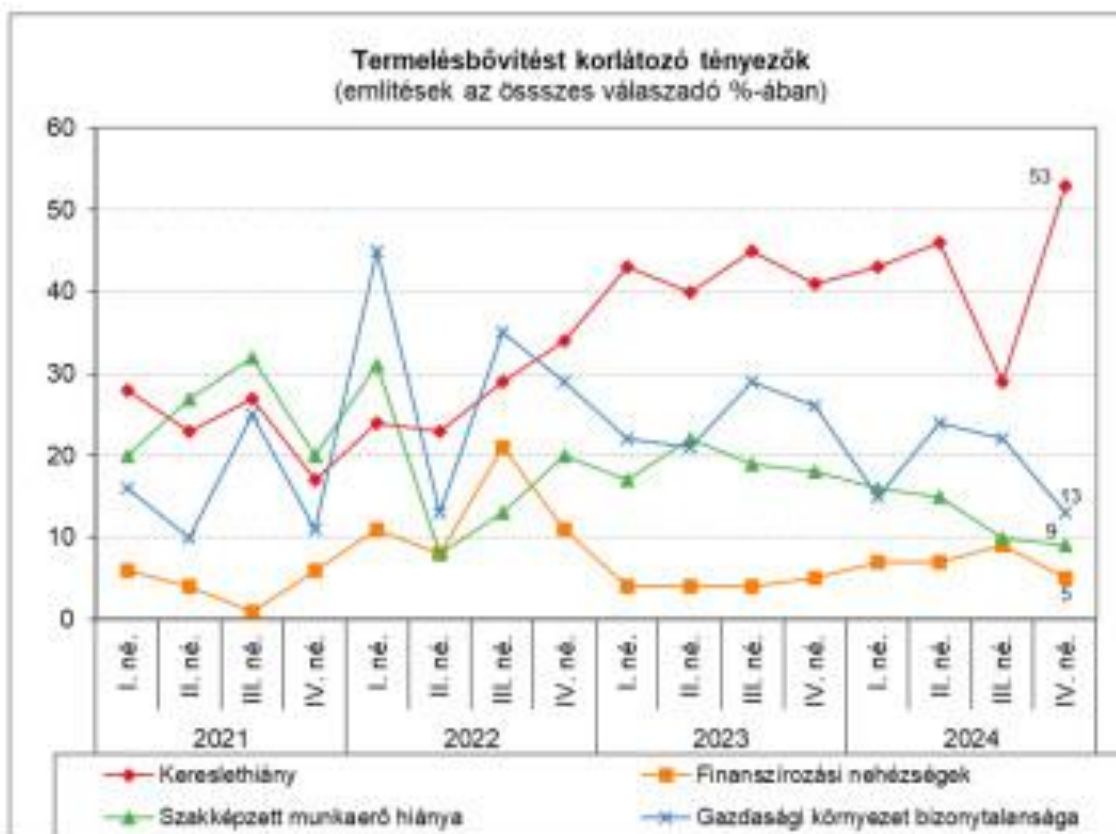
Kérdés, hogy valóban erre van-e szüksége a feldolgozóipari vállalatoknak? Valóban csak a **jelenlegi kamatszint** akadályozza a termelés bővítését?

Valóban csak egy kedvező **forgóeszközhitel-konstrukcióra** lenne szükség? Sajnos nem ez a helyzet.

A januári konjunktúratesztben

- **a finanszírozási nehézségekre a vállalatok mindössze 5%-a panaszkodott,**
- **kereslethiányt azonban a vállalatok több mint fele érzékelt** (és ez éppen elég ahhoz, hogy csökkenjen a termelés volumene).

Ezért valószínűleg tévedés abban bízni, hogy ebben az erősen kereslethiányos állapotban a likviditás erőteljes fiskális ösztönzése majd növeli termelést, sokkal inkább az inflációt növelheti, ami még nagyobb bizonytalanságot okoz.

Forrás: Kopint-Tárki

Szerénytelenség lenne azt állítani, hogy a megoldás az asztalon hever, mert nem így van, azonban **a vállalatok bizalmát vissza kell állítani, mivel a beruházások elmaradása nemcsak az adott évben jelent problémát, hanem középtávon is**, mert így a technológiai színvonal, a versenyképesség könnyen erodálódik.

A jelenlegi gazdaságpolitikai stratégiát láthatóan nem értékeli az ágazat, a bizalmi index nem reagált érdemben a bejelentett programokra. Túlzás lenne persze azt állítani, hogy ez csupán egy magyar specifikum lenne, számos tagállamában hasonló a helyzet. Az EU most kezdi átvizsgálni versenyképességi stratégiáját, amelyben feltehetőleg a high-tech iparágak fejlesztése lesz a fókuszban, kérdéses azonban, hogy ehhez mekkora magyar hozzájárulás biztosítható. Az idő telik, és még azelőtt szükség lenne a bizalom visszaállítására, hogy egy csődhullám elkezdődne.

Forrás: portfolio.hu / [Vakhal Péter, Kopint-Tárki Konjunktúrakutató Intézet](#)

Acélpiaci hírek

Az Európai Bizottság acélpári párbeszédet kezd, megerősíti a stratégiai szerepet

Az Európai Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen március 4.-én stratégiai párbeszédet kezdeményez az acélparról – számol be a Kallanish.

A Bizottság keddi közleményében megerősítette, hogy az acél stratégiai ágazatnak minősül, mivel központi szerepet játszik az EU szélesebb körű stratégiai autonómiájában.

A találkozón várhatóan acélgyártók, nyersanyag-beszállítók, felvásárlók, valamint a szociális partnerek és a civil társadalom képviselői vesznek részt. Az Eurometalt az egyesület elnöke, Alexander Julius képviseli.

Az esemény megelőzi az acél- és fémiparra önállóan vonatkozó cselekvési tervet, amelyet Séjourné ügyvezető alelnöknek kell kidolgoznia a tavasz folyamán. Az acélipari párbeszédből és a szélesebb körű konzultációkból származó visszajelzések beépülnek ebbe az átfogó tervbe.

„Az acélipar kulcsfontosságú ágazat az európai egységes piacon. Ugyanakkor ez az iparág alapvető jelentőséggel bír az éghajlatváltozás elleni küzdelemben” – hangsúlyozza von der Leyen. „A stratégiai párbeszéd elősegíti egy konkrét cselekvési terv kidolgozását, amely választ ad az ágazat egyedi kihívásaira a tiszta ipari átmenet során. Azt akarjuk, hogy az európai acélipar hosszú távon versenyképes és fenntartható legyen.”

„Európának van terve az iparára: többet kell termelnünk, tisztán kell termelnünk, és európai módon kell termelnünk” – mondja Séjourné. „Ez a legfontosabb stratégiai ágazatainkkal kezdődik, amelyek közé az acél is tartozik. Meg kell védenünk acéliparunkat a tisztességtelen külföldi versenytől, és fokoznunk kell a tiszta európai acél termelését.”

A stratégiai párbeszéd kulcsfontosságú témái között szerepel a versenyképesség és a körforgásos gazdaság erősítése, a tiszta átállás, a dekarbonizáció és az elektrifikáció előmozdítása, a tisztességes kereskedelmi kapcsolatok és a nemzetközi versenyfeltételek biztosítása. A Bizottság a párbeszéd folyamán tájékoztatja és konzultál a Tanáccsal és az Európai Parlamenttel.

Felmerült javaslatok között szerepel a nyersanyagok közös beszerzése az érdeklődő vállalatok nevében, amely elősegítheti az ellátás diverzifikálását, valamint egy Körforgásos Gazdasági Törvény, amely ösztönözné a másodlagos hulladékanyagok felhasználását a gyártásban. Szó lesz továbbá a garanciák és kockázatcsökkentő eszközök alkalmazásáról, amelyek megkönnyítenék a hosszú távú villamosenergia-vásárlási megállapodások megkötését, valamint felgyorsítanák a hidrogén alkalmazását.

A beruházások gyorsítása érdekében a találkozón megvitatják egy kifejezetten az ipari dekarbonizációt finanszírozó mechanizmus létrehozását is, amely az „aukciós szolgáltatás” modellen alapulna.

A külkereskedelem terén a globális acélipari túlkapacitás várhatóan eléri a 630 millió tonnát 2026-ra. Ez azt jelenti, hogy „elengedhetetlen az

antidömping- és antiszubvenciók hatékonyabb alkalmazása annak érdekében, hogy piacunk ne váljon a mesterségesen fenntartott túltermelés exportjának célpontjává” – állítja a Bizottság.

Emellett a jelenleg érvényben lévő acélipari kereskedelemvédelmi intézkedések 2026 júniusában lejárnak. A Bizottság hosszú távú megoldást fog kidolgozni ezek helyettesítésére a globális, nem piaci alapú túlkapacitásokra tekintettel, zárja közleményét.

Forrás: [Adam Smith](#)

Az EU közzétette a Tiszta Ipari Megállapodást, címkézi az acélipari termékek kibocsátását

*Az Európai Bizottság közzétette régóta várt **Tiszta Ipari Megállapodását (Clean Industrial Deal)**. A terv részeként évente 100 GW megújuló villamosenergia-termelés telepítését irányozza elő 2030-ig, valamint több mint 100 milliárd eurós finanszírozást biztosít az alacsony kibocsátású gyártás támogatására. Emellett 2025-től önkéntes szén-dioxid-intenzitási címkét vezet be az acéltermékekre.*

A terv hat fő üzleti tényezőre összpontosít: megfizethető energia, kulcsfontosságú piacok, finanszírozás, körforgásosság és anyaghozzáférés, globális piacok és nemzetközi partnerségek, készségfejlesztés és egyszerűsítés – számol be a Kallanish.

*A Megfizethető Energia Akcióterv célja az energiaárak csökkentése és az árak volatilitásának mérséklése, többek között azáltal, hogy vonzóbbá teszi a **villamosenergia-vásárlási megállapodásokat (Power Purchase Agreements)** az ipari felhasználók számára.*

Az EU fenntarthatósági, ellenállóképességi és európai preferencia kritériumokat vezet be a közbeszerzésekben a stratégiai ágazatok számára, célul tűzve ki, hogy a tiszta technológiák kulcsfontosságú alkatrészeinek 40%-a hazai gyártásból származzon.

*Az **Ipari Szén-dioxid-mentesítési Gyorsító Törvény (Industrial Decarbonisation Accelerator Act)** egy önkéntes címkézési rendszert alakít ki az ipari termékek szén-dioxid-intenzitására vonatkozóan, az ETS-adatokon és a CBAM-módszertanon alapulva, elkerülve a párhuzamos adminisztratív terheket. Az acéliparban 2025-ben indul a rendszer, a már meglévő iparági jelentéseket alapul véve. „Ez lehetővé teszi az ipari gyártók számára, hogy megkülönböztessék termelésük szén-dioxid-*

intenzitását, és célzott ösztönzőkben részesüljenek” – közölte az Európai Bizottság.

A Bizottság egyszerűsíti az állami támogatások szabályait, nagyobb mozgásteret biztosítva a tagállamoknak a dekarbonizáció támogatására. Egy **Ipari Szén-dioxid-mentesítési Bank** létrehozását is tervezi, amely 100 milliárd eurós finanszírozásra törekedne, az Innovációs Alap forrásaiból, az ETS egyes bevételeiből és az InvestEU átalakításából.

A Bizottság biztosítani kívánja a kritikus nyersanyagok alacsonyabb árát és nagyobb elérhetőségét közös beszerzések szervezésével egy **EU Kritikus Nyersanyagközponton** keresztül. Célja a körforgásos anyagfelhasználási arány növelése is, a jelenlegi 11,8%-ról 24%-ra 2030-ra.

A **Körforgásos Gazdaság Törvény (Circular Economy Act)** 2026-ban lép hatályba, lehetővé téve a körforgásos termékek, másodlagos nyersanyagok és hulladék szabad mozgását. Ösztönözni fogja a fémhulladék fokozott felhasználását, valamint kötelezővé teszi a bontási engedélyek és az előzetes bontási auditok digitalizálását.

Az EU több piacot és alapvető inputanyagokat kíván biztosítani az európai vállalatok számára kereskedelmi megállapodások és **Tiszta Kereskedelmi és Beruházási Partnerségek** révén, diverzifikálva a beszállítói forrásokat. Az újonnan létrehozandó **Készségunió (Union of Skills)** biztosítja a stratégiai iparágak számára szükséges szakképzett munkaerőt, elősegíti a minőségi munkahelyeket és támogatja a munkavállalók átállását.

Végül, de nem utolsósorban egyszerűsödnek a szabályozások. A cél a dekarbonizációs projektek engedélyezési folyamatainak felgyorsítása, az állami támogatási szabályok egyszerűsítése 2025-ig, a tisztaenergia-projektek felgyorsítása, valamint az EU és a tagállami politikák jobb összehangolása, hogy csökkentsék az adminisztratív terheket és kihasználják az egységes piac méretgazdaságossági előnyeit.

„Ma Európa felgyorsítja a dekarbonizációt és az újraiparosítást. Ennek a megállapodásnak célja, hogy Európát a tiszta iparágak globális vezetőjévé tegye – az európai gyártás fellendítésétől kezdve a legfontosabb ipari ellátási láncok szabályozási és pénzügyi támogatásának megerősítéséig. Egyedülálló európai modellünket is biztosítja, amelyben a dekarbonizáció nem csupán környezetvédelmi cél, hanem gazdasági növekedési stratégia is” – nyilatkozta Stéphane Séjourné, az Európai Bizottság jóléti és iparstratégiai ügyekért felelős ügyvezető alelnöke. Forrás: Kallanish, Adam Smith

Az Eurofer megnevezte a Tiszta Ipari Megállapodás hiányosságait

Az EU Tiszta Ipari Megállapodása számos üdvözlendő kezdeményezést tartalmaz, azonban nem nyújt kielégítő megoldásokat a globális acélipari túlkapacitásra, a Szén-dioxid-határkiigazítási Mechanizmus (CBAM) kiskapuit érintő problémákra és a magas energiaárakra – állítja az európai acélgyártók szövetsége, az Eurofer.

Az iparpolitikai tervet szerdán jelentették be (lásd külön cikkben).

Az EU-nak továbbra is javítania kell a kereskedelemvédelmi intézkedések hatékonyságát a jelenlegi felülvizsgálat során, és egy átfogó és hatékony kereskedelmi rendszert kell kidolgoznia a kereskedelemvédelmi intézkedések lejárta utáni időszakra – mutat rá az Eurofer. Az EU kereskedelemvédelmi intézkedéseinek felülvizsgálata várhatóan március 31.-ig lezárul, miközben az Eurofer elismeri, hogy az acéliparra vonatkozó intézkedések várhatóan szerepelnek majd a készülő Acél- és Fémipari Akciótervben.

A CBAM hatékonysága szempontjából kritikus tényezőkre – export, megkerülési stratégiák, erőforrás-átrendezés, feldolgozóipari ágazatok – időben meghatározott megoldásokra van szükség.

A nem uniós acélgyártók olcsóbban értékesíthetik alacsonyabb szén-dioxid-intenzitású termékeiket az EU piacán, miközben a szén-dioxid-intenzív termelésüket továbbra is fenntarthatják más piacokon további költségek nélkül. Ha az EU nem talál megoldást a kivitel kérdésére, az európai acélgyártók továbbra is kénytelenek lesznek megfizetni exportjuk szén-dioxid-költségeit, ami tovább csökkenti versenyképességüket a globális piacokon, és mintegy 19 millió tonnányi acéltermelést sodorhat veszélybe – figyelmeztet az Eurofer a Kallanishnak küldött közleményében.

Továbbá, a CBAM jelenleg nem vonatkozik az acéligényes, feldolgozott termékekre, ami az EU teljes gyártási értékláncainak harmadik országokba történő áthelyezését valószínűsíti.

A magas energiaárakra javasolt megoldások sem kínálnak azonnali enyhítést.

„Az EU villamosenergia-piacának strukturális átalakítása nélkül, amely hatékonyan elválasztaná az áramárakat a fosszilis tüzelőanyagok árától, a terv továbbra is olyan eszközökre támaszkodik, amelyek eddig nem hoztak érdemi előnyt az energiafogyasztók számára, például a hosszú

távú villamosenergia-vásárlási megállapodásokra (PPA-k)” – jegyezi meg az Eurofer.

„Ehelyett a Bizottságnak iránymutatást kellene adnia arra vonatkozóan, hogyan lehetne kialakítani és bevezetni átmeneti energiaár-kompenzációs mechanizmusokat, amelyek nemzetközileg versenyképes szintet biztosítanak az energaintenzív iparágak számára, valamint enyhíteni kellene az áramdíjakban megjelenő szabályozási költségeket” – teszi hozzá.

Az alacsony kibocsátású villamosenergia-kapacitások és hálózati beruházások felgyorsítására irányuló kezdeményezések csak középtávon hoznak eredményeket – mutat rá az Eurofer.

Végül, a Körforgásos Gazdaság Törvénynek formálisan is el kellene ismernie a vas- és acélhulladékot, mint stratégiai másodlagos nyersanyagot.

„Célzott intézkedésekre és eszközökre van szükség e kritikus erőforrás EU-n belüli megtartására, biztosítva annak nagyobb elérhetőségét és minőségét, hogy támogassa az ipar dekarbonizációs erőfeszítéseit, miközben megőrzi Európa ipari versenyképességét és stratégiai autonómiáját” – zárja közleményét az Eurofer.

A következő kritikus dátum az európai acélipar számára március 4.-e, amikor Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke vezetésével megrendezik az Acélipari Stratégiai Párbeszédet. Az Acél- és Fémipari Akcióterv pedig várhatóan tavasszal kerül nyilvánosságra.

Adam Smith, Poland

EU elfogadta a javasolt CBAM-módosításokat, marad a 2026-os indulás

Az Európai Bizottság (EB) megerősítette, hogy elfogadta a Szén-dioxid-határkiigazítási Mechanizmus (CBAM) javasolt módosításait, amelyek egy kiszivárgott tervezetben már korábban megjelentek.

A Kallanish beszámolója szerint a főbb változások az EB szerdai sajtótájékoztatóján is megerősítést nyertek, és az ún. Omnibusz egyszerűsítési csomag részeként kerültek elfogadásra.

Az EB által közzétett Omnibusz csomag dokumentuma megerősíti, hogy későbbi időpontra halasztják a CBAM-tanúsítványok megvásárlásának kötelezettségét, valamint meghatározzák a mentességi küszöböt azon importőrök számára, akik évente kevesebb, mint 50 tonnát hoznak be a CBAM hatálya alá tartozó termékekből. Ez a küszöb importőrönként évente átlagosan 80 tonna CO₂-egyenértéknek felel meg, ami valamivel alacsonyabb a korábban jelentett 100 tonnás határnál.

Mivel a CBAM első évében jelentett teljes behozatal 69%-át a célzott ágazatok adják, valószínűtlen, hogy az acélimportőrök élni tudnának a minimális mentességi küszöbvel, mivel jellemzően ennél nagyobb volumeneket importálnak.

Bár a CBAM továbbra is 2026 januárjában lép hatályba, a tanúsítványok megvásárlásának kötelezettsége későbbre tolódik, és az adminisztráció egyszerűsödik. A tervek szerint a tanúsítványokat 2027 februárjától kell majd megvásárolni az előző év kibocsátásainak fedezésére, így megszűnik az első évben a negyedéves vásárlási kötelezettség.

„Ez nem jelenti a CBAM 2026-os bevezetésének elhalasztását, csupán rugalmasságot biztosít a kötelezettségek teljesítésére” – mondta Vincente Hurtado Roa, az Európai Bizottság egységvezetője egy online bejegyzésben.

Dan Maleski, a Redshaw Advisors CBAM vezető tanácsadója szerint ez azt jelenti, hogy az importőrök 2026-ban nem lesznek kötelesek negyedévente CBAM-tanúsítványokat vásárolni és letétbe helyezni. Az első vásárlások 2027-re tolódnak, azonban a pénzügyi kötelezettség változatlan marad, így az importőröknek 2027-ben még mindig be kell nyújtaniuk a 2026-os importhoz kapcsolódó beágyazott kibocsátásokra vonatkozó CBAM-tanúsítványokat.

„Bár a CBAM-tanúsítványok megvásárlása későbbre tolódik, a pénzügyi kockázat nem tűnik el. A beágyazott kibocsátások elszámolásának kötelezettsége 2026. január 1-jével megkezdődik” – tette hozzá Maleski.

Felhívta a figyelmet arra is, hogy a szén-dioxid-piacok természetüknél fogva volatilisek, és azok a vállalatok, amelyek biztosítják költségeiket más inputok, például vasérc és kokszt esetében, de a szén-dioxid-költségeket kockázatnak teszik ki, jelentős árrés-csökkenést kockáztathatnak az árak emelkedése esetén.

Az EB dokumentuma szerint a javasolt változtatások megkönnyítik az importőrök megfelelését a jelentési kötelezettségeknek, valamint egyszerűsítik a nyilatkozattevők engedélyezését, a kibocsátások

kiszámítását, a jelentéstételi kötelezettségeket és a pénzügyi kötelezettségekkel való összhangot.

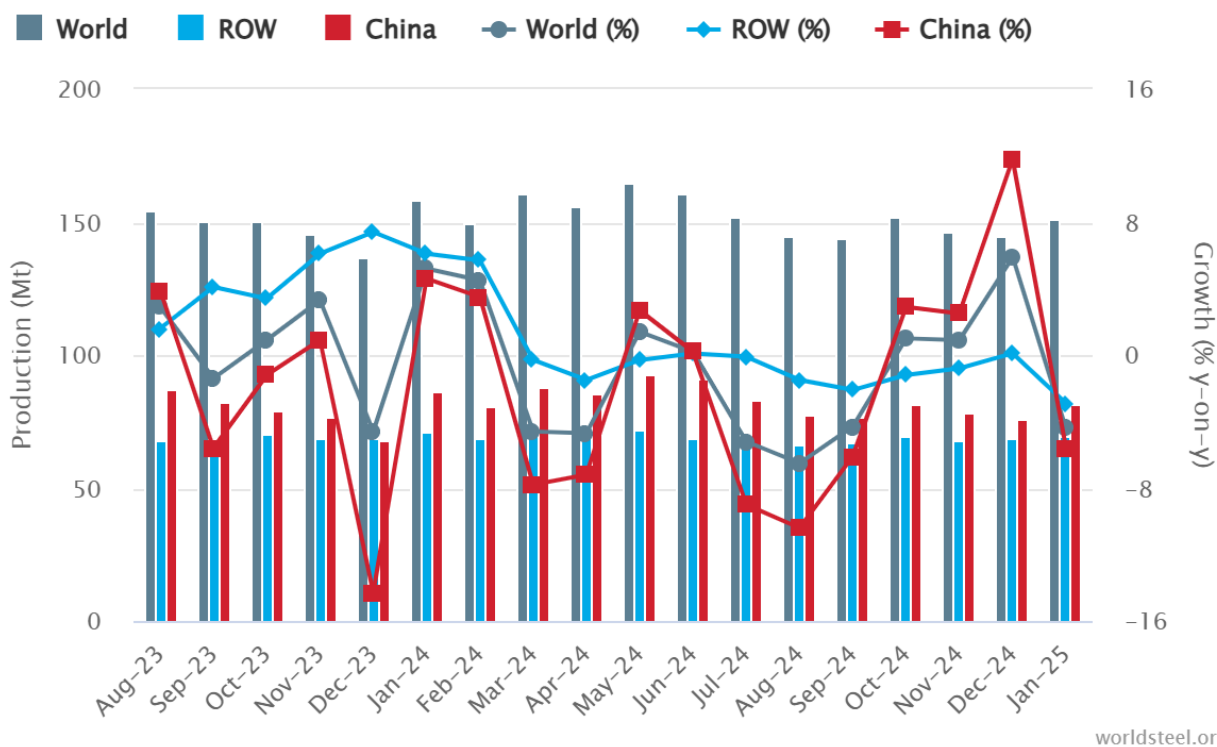
„A változtatások célja, hogy az érintett vállalatok 90%-át mentesítsék a jelentési kötelezettségek alól, miközben továbbra is lefedik az összes beágyazott CO₂-kibocsátás 99%-át” – áll a dokumentumban.

Forrás: Kallanish, [Carrie Bone](#)

A világ 2025 januári nyersacél termelése

A világ nyersacéltermelése a World Steel Association (worldsteel) részére jelentő 69 országban 2025 januárban 151.4 millió tonna (Mt) volt, ez -4.4% csökkenés 2024 januárjához képest.

Crude steel production

Nyersacéltermelés régiónként

	Jan. 2025 (Mt)	% változás Jan. 25/24	Jan.-Jan. 2025 (Mt)	% változás Jan.-Jan. 25/24
Afrika	1.9	-3.5	1.9	-3.5
Ázsia és Óceánia	112.3	-4.5	112.3	-4.5
EU (27)	10.3	-3.3	10.3	-3.3
Egyéb Európa	3.5	-6.8	3.5	-6.8
Közel Kelet	4.2	-15.3	4.2	-15.3
Észak Amerika	9.0	-0.5	9.0	-0.5
Oroszország & FÁK + Ukrajna	7.0	1.4	7.0	1.4
Dél Amerika	3.2	-9.8	3.2	-9.8
Összesen 69 ország	151.4	-4.4	151.4	-4.4

A táblázatba foglalt 69 ország 2023 évben mintegy 98%-át adta a világ teljes nyersacéltermelésének.

Forrás: worldsteel

Tanácsadó véleménye: sötét az égbolt Németország felett – de van jó oldala is

Annak ellenére, hogy az európai acélipar továbbra is gyenge, Németország olyan eredményeket tud felmutatni, amelyeket sokan nagyrészt figyelmen kívül hagynak – állítja Andreas Schneider tanácsadó. Véleménye szerint az acélipar képviselői a szükségesnél borúlátóbb képet festenek a helyzetről.

Az elmúlt öt évben, a Covid előtti 2019-es évhez képest, a német acéltermelés 8,5%-kal csökkent. Ugyanakkor néhány meghatározó felhasználó iparág – az autóipar, a gépgyártás és az acélszerkezetépítés – két számjegyű visszaesést szenvedett el – jegyezi meg Schneider. Az általános építőipar volt az egyetlen ágazat, amely ebben az időszakban alig csökkent.

A látszólagos acélfelhasználás – a worldsteel által alkalmazott mérőszám – tekintetében Németország tavaly jobban teljesített, mint ahogyan azt a szervezet előzetesen értékelte. Októberben a worldsteel 7%-os éves csökkenést jósolt a látszólagos keresletben, de Schneider szerint a végső eredmény kedvezőbben alakult, és a visszaesés nem haladta meg az 1%-ot. Feltételezését azzal indokolja, hogy a készletek stabilizálódtak, miközben az import a vártnál nagyobb mértékben csökkent.

Az export-import forgalom általános alakulását tekintve „az adatok valóban meglepő eredményeket mutatnak, és kedvező fényben tüntetik fel a német teljesítményt” – mondja Schneider a Kallanish-nak. Bár a decemberi adatok még nem állnak rendelkezésre, egyértelmű, hogy a 2024-es eredmény a legjobb lesz legalább 2008 óta – emeli ki.

A német acélipar 2023-ban és 2024-ben is külkereskedelmi többletet ért el, növekvő tendenciával. Míg 2017-ben és 2018-ban egyaránt 4 millió tonnás hiány mutatkozott, 2023-at már 1 millió tonnás, 2024-et pedig több mint 2 millió tonnás többlettel zárták.

Az acélgyártók profitálnak az acélimportot sújtó vámokból, ami olyan védelem, amelyet a legtöbb acélfelhasználó iparág nem élvez a saját termékeire – mutat rá Schneider. Emellett a német acélművek számára előnyt jelent az is, hogy exportjuk 80%-a az EU-n belül marad.

Forrás: Kallanish, Christian Koehl

A Huta Czystochowa felszámolóbiztosa elhalasztja a tender kiírását, a kormány döntésére vár

A Huta Czystochowa eladására kiírt tendert határozatlan időre elhalasztották, hogy Lengyelország védelmi minisztériuma dönthessen arról, megvásárolja-e közvetlenül az acélművet.

A tender egy későbbi időpontban még megtartható, erősítette meg a Czystochowai Regionális Bíróság szóvivője a Kallanish-nak.

A lengyel csődtörvény 311. cikke értelmében az államkincstár – amelyet a védelmi miniszter képvisel – jogosult megvásárolni azokat az eszközöket, amelyek fontosak az állam védelme és biztonsága szempontjából.

A lengyel kormány múlt héten hagyta jóvá a Huta Czystochowa stratégiai vállalatná nyilvánítását, ami azt jelenti, hogy annak felvásárlása a lengyel kormány engedélye nélkül nem lehetséges.

A csődbe ment lemezgyárat jelenleg az állami tulajdonú Weglokoks bérli. Sajtóértesülések szerint a Metinvest és egy közel-keleti vállalat is részt kívánt venni a tenderen.

A lengyel kormány a múlt héten hangsúlyozta, hogy az acélmű kiemelt jelentőségű a nemzetbiztonság szempontjából, mivel ez az egyetlen üzem az országban, amely képes edzett acéllemezeket gyártani a védelmi szektor számára. Emellett az EU egyik legnagyobb gyártócsarnokával rendelkezik, amely lehetőséget biztosít katonai felszerelések felújítására is – tette hozzá a kormány.

A vállalat elektromos ívkemencéjének (EAF) nyersacél-termelési kapacitása évi 700 000 tonna, míg a lemez üzem névleges kapacitása évi 1,2 millió tonna. Azonban egy év leállás és a jelenlegi dolgozói létszám mellett a lemeztermelési kapacitás jelenleg körülbelül havi 40 000 tonna, amióta február elején újra indították.

A védelmi iparon kívül az acélmű várhatóan a növekvő szélenergia-ipar számára is szállítani fog acéllemezeket.

Forrás: Kallanish, [Adam Smith](#)

A romániai Donalam állami támogatást sürget az olcsó importtal szemben

A Beltrame csoport romániai leányvállalata, a Donalam — amely acélüzemeket működtet Calarasiban és Targovistében — a hatóságok figyelmét kívánja felhívni az acélipart érintő válságra, számol be a Kallanish.

A vállalat szerint az ágazat az elmúlt évtizedek legnehezebb időszakát éli, olyan kihívásokkal szembesülve, amelyek veszélyeztetik a helyi termelők fennmaradását.

„Az Európai Unión kívülről — Törökországból, Kínából, Egyiptomból és a Maghreb-országokból — származó olcsó acél tömeges behozatala 2024-ben éves szinten 27%-kal nőtt, megfojtva az európai gyártókat, akiknek szigorú környezetvédelmi előírásoknak kell megfelelniük, és jelentősen magasabb termelési költségeket kell viselniük” — közölte a Donalam.

„Miközben az Európai Unió tétlenül szemléli acéliparának összeomlását, más országok — például az Egyesült Államok és Kína — konkrét lépéseket tesznek termelőik védelme érdekében. Például Donald Trump által

bevezetett 25%-os vám az acélimportokra, kivételek vagy mentességek nélkül, stratégiai megközelítést mutat a hazai gazdaság védelmére” — tette hozzá.

Ezzel szemben az EU továbbra is kiszolgáltatott, mivel nem rendelkezik hasonló védelmi politikával, így iparágát tisztességtelen versenynek és dömpingnek teszi ki. A Donalam figyelmeztet: sürgős intézkedések nélkül Európa annak kockázatát vállalja, hogy a blokk határain kívülről származó importtól válik függővé, saját gyártóinak rovására.

A romániai ipari fogyasztók eközben az EU-ban a legmagasabb végső villamosenergia-árakat fizetik, ami valós versenyhátrányt jelent — folytatja a Donalam.

„Januárban egy ipari fogyasztó által fizetett végső energiaár 139 euró/MWh (145 dollár) volt, míg Olaszországban 71 euró/MWh, Franciaországban 56 euró/MWh, Bulgáriában pedig 108 euró/MWh-ra volt korlátozva. Tekintettel arra, hogy Romániában február közepére az aktív energia spot ára drámaian, körülbelül 200 euró/MWh-ra emelkedett, nyilvánvalóvá válik egy szilárd állami támogatási rendszer bevezetésének sürgőssége, amely képes valóban megvédeni az ipart az energiaárak robbanásától” — tette hozzá a Donalam.

„Hangsúlyozzuk, hogy Románia az egyetlen EU-tagállam, ahol ilyen állami támogatás nem létezik, miközben az ukrajnai háború és a globális instabilitás miatt a nyersanyagárak drámai módon megemelkedtek, és súlyos ellátási lánc zavarok léptek fel, amelyek jelentős hatással vannak a termelésre” — jegyezte meg a vállalat. „Az abszurditás új szintre lép, amikor Románia évente hatalmas mennyiségű fémhulladékot exportál nem uniós országokba, majd később ugyanebből az anyagból készült késztermékeket importál dömpingáron.”

A kedvezőtlen piaci környezet ellenére a Donalam közölte, hogy továbbra is elkötelezett hosszú távú stratégiai céljai mellett Romániában, a berendezések modernizálására és a termelés hatékonyságának növelésére összpontosítva. A vállalat kizárólag saját forrásaiból csak 2024-ben közel 20 millió eurót fektetett be.

„Ezek világos bizonyítékai elkötelezettségünknek, hogy a Donalamot Európa vezető acélgyártójává alakítsuk, mind a speciális acélok, mind a betonacélok szegmensében” — mondta Carlo Beltrame, a Donalam vezérigazgatója. „Amit hangsúlyozni szeretnénk, az az, hogy a nehéziparnak valós és azonnali állami támogatásra és védelemre van szüksége ahhoz, hogy versenyképes maradjon. Emellett meg kell találni a

módját annak, hogy korlátozzák a dömpingáras acéltermékek romániai piacra való bejutását.”

Forrás: Kallanish, [Svetoslav Abrossimov](#)

A CE Capital visszalépett az Krupp-Mannesmann felvásárlási tárgyalásaitól

A Kallanish értesülései szerint a Hüttenwerke Krupp-Mannesmann (HKM) potenciális vevője, a Capital Partners megszakította a felvásárlásról szóló tárgyalásokat – erősítette meg a HKM részvényese, a thyssenkrupp Steel.

A thyssenkrupp Steel a HKM 50%-os tulajdonosa, míg a Salzgitter 30%-os részesedéssel rendelkezik. A harmadik tulajdonos, a 20%-os részesedést birtokló Vallourec tavaly bejelentette, hogy megváltik tulajdonrészétől. A nagyobb részvényesek azonban nem érdeklődnek a Duisburgban működő acélmű Vallourec-részesedésének átvétele iránt.

Sőt, a thyssenkrupp Steel egyértelművé tette, hogy saját részesedésétől is meg kíván válni. A vállalat nemrég tárgyalásokat folytatott a tőkebefektető CE Capital Partners-szel, amelynek nevét mostanáig hivatalosan nem hozták nyilvánosságra.

„Mély sajnálattal vesszük tudomásul ezt a fejleményt” – áll a tk Steel közleményében a tárgyalások lezárásával kapcsolatban. „Elsődleges célunk az HKM-ben lévő részesedésünk értékesítése volt és marad is, hogy biztosítsuk a vállalat és munkavállalói jövőjét.”

A vállalat hangsúlyozta, hogy továbbra is nyitott más potenciális vevőkkel való tárgyalásokra. „Most haladéktalanul kiértékeljük a helyzetet társrészvényeseinkkel” – közölte a thyssenkrupp Steel.

Forrás: Kallanish, Christian Köhl

Az indonéz GRP cég alacsony kibocsátású melegen hengerelt tekercset fog szállítani Európába

Az indonéz acélgyártó, a Gunung Raja Paksi Tbk (GRP) megállapodást kötött a Primetals vállalattal, hogy Kínán kívül az első ázsiai acélgyárként szolgálja ki Európa növekvő keresletét az alacsony szén-dioxid-

kibocsátású melegen hengerelt tekercs (HRC) iránt – közölte a technológiai beszállító a Kallanish-al.

A Primetals szerint a termelés 2027-ben indul, előmozdítva a GRP terveit, melyek szerint a jelenlegi 1,3 millió tonnás éves kapacitását 2,5 millió tonnára kívánja növelni az alacsony kibocsátású acél termelésében. Az így előállított mennyiség több mint 50%-át az Európai Unióba tervezik exportálni.

A Primetals teljes technológiai berendezéscsomagot szállít a projekthez, amely egy nagy sebességű öntőgépet és egy 3+5 állásos hengersort foglal magában, valamint az elektromos és automatizálási rendszerek teljes skáláját is biztosítja.

A megállapodás tovább erősíti a GRP vezető szerepét a régióban az alacsony kibocsátású acélgyártás terén, és előnyt biztosít számára az Európai Unió karbonvámrendszeréhez (CBAM) igazodó exportban. Emellett a vállalat Green Dragon kezdeményezésének újabb mérföldkövét is jelenti, amelynek célja, hogy a GRP cég fenntartható acélgyártóvá alakuljon.

A GRP integrálni fogja a Primetals Technologies Arvedi ESP koncepcióját, amely egy végtelen üzemmódú folyamatos öntési és hengerlési technológiát jelent. Ennek köszönhetően akár 1 mm alatti vastagságú vékony és ultravékony lemezeket is elő tud majd állítani, amelyek jelentős mértékben helyettesíthetik a hidegen hengerelt tekercseket Indonéziában. A vállalat ambíciózus átalakulási programjának részeként egy elektromos ívkemencét is üzembe helyez.

„A GRP és a Primetals Technologies együttműködésén keresztül az indonéz acélipar globális versenyképességébe fektetünk be, hogy biztosítsuk annak jövőjét. Mindezt az indonéz kormány azon törekvéseire alapozva tesszük, amelyek a fenntartható növekedést és a nettó zéró kibocsátás elérését célozzák 2060-ra” – mondta Kimin Tanoto, a GRP igazgatótanácsának elnöke.

Andreas Viehboeck, a Primetals Technologies globális upstream üzletágának ügyvezető alelnöke kiemelte, hogy a vállalat technológiája lehetővé teszi a GRP vállalat számára, hogy mind az indonéz, mind a nemzetközi piacokon kiemelkedjen és versenyképes maradjon. Ezáltal a cég beléphet a magas hozzáadott értékű minőségi termékek piacára, beleértve az autóiipari alkalmazásokat is.

Forrás: Kallanish, [Siew Mung Tan](#)

ÁRINFORMÁCIÓK

(A fejezetben az egyes cikkek a megjelenésük időrendi sorrendjét követik.)

Élénkül az olasz lemezkereslet (február 17.)

Az olasz vastaglemez felhasználás szerény javulást mutat, mivel két gyártói forrás is a beérkező rendelések mennyiségének növekedésére utalt. A jelenleg kiszolgált rendelések még mindig viszonylag kis mennyiségekre vonatkoznak és februárban rövidek a szállítási határidők.

Az import eladások korlátozottak a magas, versenyképtelen árak miatt. A nagy vevők várhatóan kitartanak a globális beszerzések stratégiája mellett a várható EU vámok ellenére. Ezzel szemben a közepes méretű vevők vonakodnak anyagot a Távol-Keletről beszerezni a közelgő CBAM szabályozás és a visszamenőleges vámok fenyegetése miatt. Az EU mérlegeli 15%-os negyedéves kvóták alkalmazását minden származási ország esetében.

Az import tranzakciók csökkenése ellenére, az európai túlzott kapacitások és a lassú gazdasági növekedés továbbra is jelentős problémát jelent. Az S275 minőségre vonatkozó tranzakciók 630-640 €/tonna ex-works vagy 650-655 €/t leszállított sávban zajlanak, változatlanul az előző héthez képest, míg az S355 adásvétele 20 €/t felárral e fölött történik. A jelenlegi gyári ajánlati árak 650-660 €/t ex-works szinten vannak S275-re, míg az S355 ára 680 €/t.

Bár a két gyártói forrás fokozatos javulást jelzett a keresletben, egy disztribútor átlagosnak ítéli az aktivitást. "A terméktől függően, 30%-40%-al kevesebbet csinálunk, mint tavaly az összes lapos és hosszú termékünknel. A 2024-es év nem volt figyelemre méltó, elkerültük a veszteségeket, de a bevételeink is kiábrándítóak voltak," kommentálta. A marginok csökkentek tavaly és 2025 év eddig alulteljesített, tette hozzá.

Tekintettel a jelenlegi feldolgozási költségekre és az importált acélbugák 530-540 \$/t cfr Olaszország árára, egy gyártó azt mondta, folytatni fogja a fokozatos áremelést.

Forrás: Kallanish, [Natalia Capra](#)

Továbbra is lassú a nyugat-európai tekercsek piaca (február 17.)

Nyugat-Európában a tekercsek vevői megerősítették, hogy az ArcelorMittal ebben a hónapban újabb kísérletet tett a tekercsek árainak megemelésre, de nem számítanak rá, hogy ez megugrást fog okozni a piacon.

Az acélgyártók alapvetően a melegen hengerelt tekercsek árát 600 €/t szint fölé próbálják vinni. Ez alkalommal ezt időnként el is érik, de még mindig történnek e szint alatti tranzakciók Németországban és a Benelux országokban. A skandináv árak világosan e szint fölé mozognak.

Az ArcelorMittal most 20-30 €/tonnával többet kér a második negyedéves szállításokra, ami névlegesen 650 €/t irányába mutat. Hasonló lépéseket hallani más acélgyártóktól is, és egy német acélgyártó akár 50 €/t többet is kér, egy kereskedő szerint, akinek még nem válaszoltak a vételi ajánlatára.

Egy svájci kereskedő azt mondta, nem lát túl sok esélyt rá, hogy az új árak átmennek, hivatkozva a szervíz centerek magas készleteire és néhány kapacitás újra indulására Olaszországban és Kelet-Európában.

"Az ügyfeleink nagyon óvatosak a vásárlásaikkal, ami frusztráló a gyártóknak, mert nem tudnak hosszabb távra tervezni," mondta egy francia kereskedő.

Egy német vevő úgy találja, az árak határozottan erősödnek, főként az EU import ellenes intézkedései miatt. De még így is, "a kereslet nem nagyon emelkedik, így az áremelkedések nem lesznek drámaiak," mondta. "Majd meglátjuk hogyan alakul a hangulat a piacon, különösen Németországban a választások után, és sikeresek e az importkorlátozó intézkedések. Akkor talán meg fogjuk tudni mondani, van e tér további áremelkedésre, vagy pedig visszaesünk egy szürke stagnálásba."

Forrás: Kallanish, [Christian Koehl](#)

A német betonacél gyártók ismét áremeléssel próbálkoznak (február 18.)

A német betonacél gyártók megkísérelték az ajánlataik megemelését az előző heti szerződéses árak fölé emelni, és egy szerény emelés reálisabbnak tűnik, mint amit decemberben bejelentettek.

Az alapár most 380 €/tonna lenne, ami a 265 €/t standard méretfelárral a leszállított árat 645 €/t szintre viszi fel.

*"A gyártóknak nem sikerült az új évben feljebb nyomni az árakat, így ez most egy újabb próbálkozás," mondta egy vevő a **Kallanish**-nak. A magas acélhulladék és elektromos áram árak miatt úgy gondolja, nagyon valószínű, hogy az acélgyártók ebben sikeresek lesznek. "Hamarosan 650 €/t árat láthatunk, leszállítva," mondja.*

Mások nem számítanak egy új árszint eljövételére és nem hallottak magasabb árakról, tekintettel az ajánlatkérések és megrendelések alacsony szintjére. Egy manager azt mondja, a múlt héten látott új ajánlatok a betonacélt 360 €/t és a hálót 460 €/t szinten mutatják.

A betonacélnál a leszállított ár 625 €/t körül lenne, amit más források reálisnak tartanak az újabb ügyleteknél.

Decemberig sok ügyfél adott fel rendelést készletfeltöltés céljából, jóval 350 €/t alapár alatt, ami feltöltött rendelésállományhoz vezetett és felbátorította a gyártókat a 400 €/t szint megcélzására. Ezt az árszintet azonban soha nem érték el.

A jelenlegi áremelés sikerének, vagy legalábbis az árak stabilizálódásának nagyobb a valószínűsége. Egy elemző szerint az árak áprilisig csak oldalazni fognak.

Forrás: Kallanish, [Christian Koehl](#)

Laposodnak az olasz hosszú acéltermék árak (február 19.)

Az olasz hosszú acéltermékek piaca még mindig stabil állapotban van, január óta változatlan árakkal.

Az elmúlt néhány hétben néhány niche szektor adott fel rendeléseket, de a hosszú és lapostermékek eladásai általában néhány kamionszállítmányra korlátozódnak. A vevők óvatosak, és ellenállnak bármilyen felfelé irányuló ár kiigazításnak.

Egy rúdacél gyártó leállt az eladásokkal és várhatóan mintegy 20€/tonnával megemeli árait. A döntést a jelenlegi árak fenntarthatatlan volta indokolja, különösen a magasabb energiaköltségek és acélhulladék árak miatt. A jelenlegi árszint a belföldi a rúdacélnál 690-700 €/t körül van, leszállítva, ami tartalmazza a méretfelárat is.

A profiloknál a kereslet továbbra is csendes. A múlt hónaphoz képest van egy 10 €/t áremelkedés a tranzakciós áraknál. Források szerint az egyes kategóriájú gerendák ára 800 €/t körül van a kisebb megrendeléseknél. Európában további áremelkedésekre számítanak.

Forrás: Kallanish, [Natalia Capra](#)

Az európai lapos rozsdamentes acéltermékek piaca enyhe javulást mutat (február 21.)

Az európai lapos rozsdamentes acéltermékek piaca enyhe élénkülés jeleit mutatja – állítják rozsdamentes acélt feldolgozó vállalatok és szerviz centerek a Kallanish-nak.

Az európai acélgyártók sikeresen emelték áraikat az áprilisi szállításokra, körülbelül 30 €/tonnával, miközben a szállítási határidők már áprilisig nyúlnak. Egy észak-európai acélgyártónál szállítási késedelmekről számolnak be. Az értéklánc egészében továbbra is jelentős nyomás nehezedik az árreésekre. A rendelési volumenek februárban emelkedtek, azonban az árképzés továbbra is gyenge.

A nagyobb szerviz centerek folyamatos nehézségekkel küzdenek, miután mennyiségi veszteségeket szenvedtek el mind idén, mind tavaly. Ezzel szemben a kisebb vállalatok és forgalmazók rendelésállománya csak enyhe éves csökkenést mutatott 2025 első két hónapjában.

Az olasz piac viszonylag gyenge a szélesebb európai környezethez képest, a lapos rozsdamentes acéltermékek ára körülbelül 50 €/t-val alacsonyabb. Egy kisebb szerviz center az alacsony downstream aktivitásra panaszkodik, miközben mind a szerviz centereknél, mind a végfelhasználóknál magas készletszinteket figyeltek meg.

Minden vállalat megfelelő készletszinteket tart fenn, mivel eladásaiik visszaestek az előző évhez képest; ennek következtében tekercsvásárlásaikat alacsony tonnaszámra korlátozzák. Európa-szerte valamennyi acélgyártó – beleértve az olaszokat is – áprilisi szállítási határidőket ad meg.

Egy jelentős, rozsdamentes acélt feldolgozó vállalat forgalomnövekedésről számolt be, azonban a marginok és az árak nem javultak. A második negyedévre azonban optimistábban tekint. A piac várhatóan lassú marad márciusig, amikor az EU nyilvánosságra hozza döntését a

kereskedelembvédelmi intézkedésekről. Egy esetleges protekcionista lépés növelheti az európai értékesítési aktivitást – állítja egy forrás.

Egy másik, észak-európai forrás szerint a korábbi években tapasztalt volumenek valószínűleg nem térnek vissza a piacra, így az iparági szereplőknek alkalmazkodniuk kell az alacsonyabb keresleti szintekhez. A fő kihívásokat továbbra is a magas termelési és feldolgozási költségek, valamint a nem fenntartható árképzés jelentik.

Az európai rozsdamentes hidegen hengerelt tekercsek (CRC) ára 2 480-2 500 €/t leszállítva, míg az olasz rozsdamentes hidegen hengerelt tekercs ára 2 400 €/t leszállítva. Az európai rozsdamentes melegen hengerelt tekercsek (HRC) ára körülbelül 2 200 €/t leszállítva. Olaszországban a durva élű tekercsek ára 2 100-2 130 €/t ex-works szinten mozog. Az európai lemezárak szintje jelenleg átlagosan 2 600-2 650 €/t leszállítva, a rendelési volumen függvényében.

„A következő hónapok kilátásai az árak fokozatos emelkedését vetítik előre, mivel a jelenlegi árszintek fenntarthatatlanok az ellátási lánc egészére nézve” – írja piaci jelentésében az olasz acélkereskedelmi szövetség, az Assofermet.

Bár a disztribúciós árak a vártnál alacsonyabb szinteken stabilizálódtak, januárban a kereslet visszafogott maradt, ami összhangban állt a 2024 második felében tapasztalt trenddel. A szövetség kiemeli, hogy az EU kereskedelembvédelmi kvótái kimerültek a tajvani rozsdamentes hidegen hengerelt tekercsek és a kínai melegen hengerelt lemezek esetében – „ez a fejlemény tovább fokozta az iparági szereplők és az ellátási lánc egészének kihívásait” – zárja elemzését az Assofermet.

Forrás: Kallanish, [Natalia Capra](#)

Az olasz tekercsek tovább drágulnak a lassú piac ellenére (február 21.)

Az olasz tekercsárak folyamatosan emelkednek, annak ellenére, hogy a piac csendes, és a vevők óvatosak.

Egy acélgyártó arról számol be, hogy az elmúlt napokban növekedett a végfelhasználói megrendelések szintje, ami feltehetően az importajánlatok versenyképtelenségével függ össze. Csak a hengerművek és néhány nagyobb szerviz center vásárol importból. Az importált mennyiségek alacsonyak, és több szerviz center jelezte, hogy nem szándékozik importpiacról vásárolni.

A jelenlegi török ajánlatok 590-600 €/t cfr vámfizetéssel kalkulált szinten mozognak, míg az olyan ázsiai országokból származó árak, amelyekre nem vonatkoznak a kereskedelemvédelmi kvóták, körülbelül 540-550 €/t cfr szinten állnak.

Egy ázsiai beszállító szerint, bár van kereslet, különösen a nagyobb tekercsvásárlók részéről, ez jelenleg lassulni látszik. Április 1.-jén várhatóan nagy mennyiségű tekercs érkezik a kikötőkbe, amelyeket vámelőjegyzésben tartanak majd, mivel számos vevő valószínűleg nem vámkezeltetni az összes beszerzését a vámfizetés elkerülése érdekében. Az elmúlt hetekben Indonézia jelentős eladási volumeneket bonyolított le Olaszország felé.

A belföldi melegen hengerelt tekercsek (HRC) aktuális ajánlati árai 630-640 €/t leszállítva, miközben a szerződéses árak fokozatosan emelkednek. A jelenlegi szerződések alapján 610-620 €/t leszállítva szinten mozognak, források szerint.

Eközben a tűzihorganyzott és a hidegen hengerelt tekercsek iránti kereslet nem mutat jelentős növekedést, de az árak heti átlagban 15 €/t-val emelkedtek, így jelenleg 710-720 €/t alapján vannak, leszállítva. A hidegen hengerelt tekercsek szerződéses árai ettől továbbra is elmaradnak, 660-670 €/t alapján, leszállítva, jegyzi meg a Kallanish.

Források szerint az Európai Unió várhatóan a vártnál hamarabb bejelenti a kereskedelemvédelmi intézkedések szigorítását, válaszul az Eurofer kérésére. Az európai gyártók az intézkedés kihirdetését követően jelentős áremelésre készülnek.

Egy vevő azonban aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy az acélgyártók túlzottan megemelhetik az árakat, ami a piac lassulásához vezethet.

Forrás: Kallanish, [Natalia Capra](#) France

Az olasz betonacél árak csökkenő tendenciát mutatnak (február 24.)

Az olasz betonacél tranzakciós árak mintegy 10–20 euró/tonnával csökkennek, ami a visszafogott keresletet és a kihívásokkal teli piaci környezetet jelzi. Több vevő is gyenge piaci teljesítményről számol be, és hangsúlyozza, hogy az áremelkedéseket nem lehet továbbhárítani a vevői láncban – jegyzi meg a Kallanish.

A legtöbb acélgyártó jelenleg 340–350 €/t gyári alapárat kínál, ex-works. Bár a növekvő termelési költségek és az emelkedő acélhulladék-árak miatt egy acélgyártó a múlt héten 380 €/t ex-works alapárat javasolt, a megkötött szerződések soha nem tükrözték ezt a szintet.

A belföldi betonacél jelenlegi alapára 320 €/t ex-works szinten mozog, és egyes esetekben akár 310 €/t is elérhető. Az effektív árak ismét 580 €/t ex-works szint felé közelítenek, amely tartalmazza az átlagosan 260 €/t méretfelárat is.

Az olasz vásárlók rendkívüli óvatosságot tanúsítanak beszerzési döntéseikben. A belföldi hálós betonacél szerződések szintén körülbelül 10 €/t csökkenést mutatnak, így az átlagár 420 €/t-ra süllyed – ez az összeg nem tartalmazza a szállítási költségeket és a méretfelárakat, amelyek források szerint körülbelül 300 €/tonnát tesznek ki.

Forrás: Kallanish, Natalia Capra

Vélemény: Kína válasza Trump vámjaira átrendezi a kokszolható szén kereskedelem áramlási irányait és árait

Kína megtorló vámjai az amerikai energiaimporttal szemben valószínűleg leginkább a metallurgiai szén tengeri piacán lesznek érezhetőek.

Peking február 4-én 15%-os importvámot vetett ki az amerikai szénre és cseppfolyósított földgázra (LNG), valamint 10%-os vámot a nyersolajra, miután Donald Trump amerikai elnök további 10%-os vámot rendelt el minden kínai importra.

Ezek a vámok várhatóan elég magasak ahhoz, hogy gyakorlatilag megszüntessék az energiakereskedelmet Kína – a világ legnagyobb szén-,

LNG- és nyersolajimportőre – és az Egyesült Államok – a világ legnagyobb LNG exportőre és a negyedik legnagyobb szén- és olajexportőre – között.

Azonban az Egyesült Államok részesedése a kínai nyersolaj- és LNG importból viszonylag kicsi, körülbelül 2%, illetve 5%, így a globális piacok várhatóan gyorsan és különösebb nehézségek nélkül alkalmazkodnak.

A helyzet más a metallurgiai szén, más néven kokszolható szén esetében, amely elsősorban az acélgyártás alapanyaga.

Kína tengeri úton behozott kokszolható szén-importja 2024-ben összesen 43,02 millió tonna volt, amelyből az Egyesült Államok 5,02 millió tonnát szállított, így 11,7%-os piaci részesedéssel rendelkezett – derül ki a Kpler nyersanyag-elemző cég adataiból.

Az Egyesült Államok a negyedik legnagyobb tengeri úton szállító kokszolható szén-exportőr volt Kína számára, Ausztrália (15,91 millió tonna), Oroszország (11,68 millió tonna) és Kanada (7,79 millió tonna) mögött.

Hol találhat Kína alternatív forrásokat?

Ha az új vámok miatt az amerikai kokszolható szén versenyképtelenné válik Kínában, akkor a kínai acélgyártóknak más forrásokat kell találniuk.

Elképzelhető, hogy az amerikai exportőrök diszkontálják az áraikat, hogy továbbra is eladhassanak Kínába, de valószínűbb, hogy inkább más importőröket keresnek, például Indiát – a világ legnagyobb kokszolható szén vásárlóját, valamint Japánt és Dél-Koreát.

Ha feltételezzük, hogy Kína kokszolható szén kereslete 2025-ben nem változik 2024-hez képest, akkor honnan pótolhatják az amerikai import kiesését?

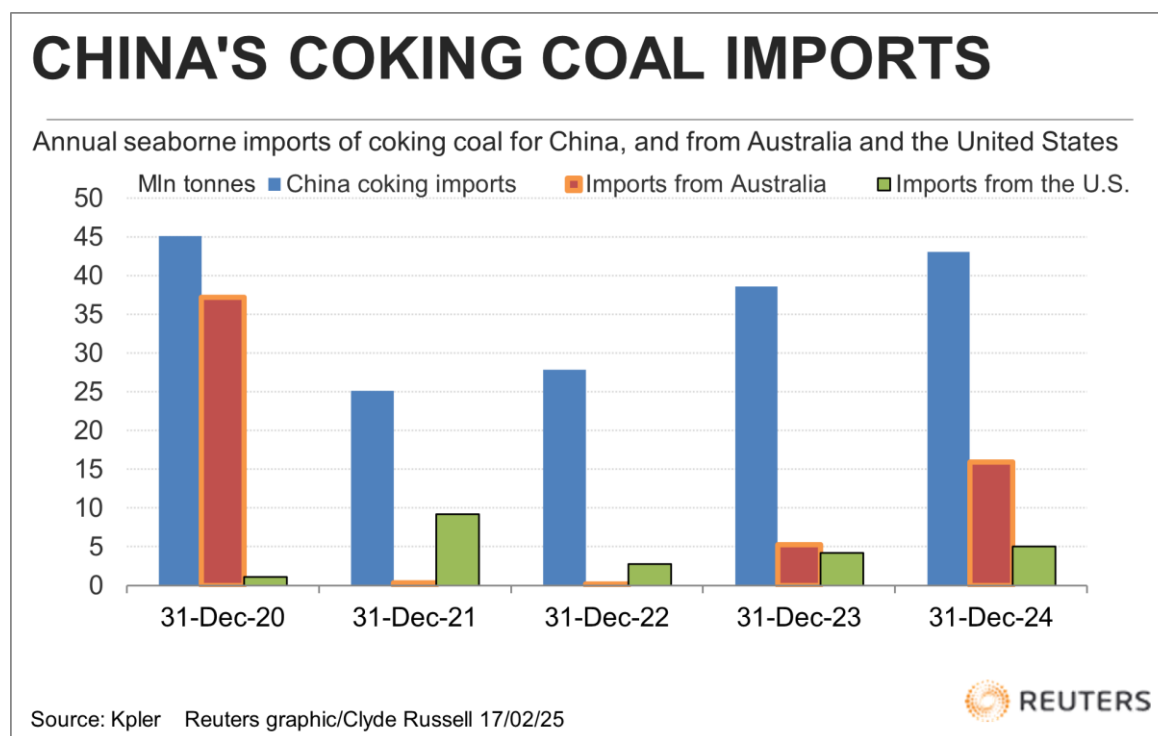
Megpróbálhatják Mongóliából növelni a behozatalt, amely a szárazföldön, vasúton és közúti teherautókkal szállítja a szenet, de ez a szén elsősorban nem a tengerparti acélművekhez érkezik, ahol a tengeri úton behozott készleteket használják.

Kérdéses, hogy Oroszország képes lenne-e kellő mértékben növelni termelését és vasúti szállítási kapacitását az amerikai kokszolható szén teljes pótlására.

Ez alapvetően Ausztráliát és Kanadát hagyja alternatívaként, mivel mindkét ország képes kielégíteni Kína keresletét.

Viszont ez valószínűleg költségnövekedéssel jár majd, mivel a kínai acélgyártóknak versenyezniük kell az ausztrál és kanadai szénért más országok vásárlóival.

Ausztráliai precedens

Kína kokszolható szén importja Ausztráliából és az USA-ból (millió tonna)

Amikor Kína 2020 közepén informálisan betiltotta az ausztrál szénimportot, az ausztráliai szállítmányok szinte nullára csökkentek. Ez azonban a tengeri szénfajták árának emelkedésével járt együtt, mivel Kína kénytelen volt Indonéziából termikus szén, valamint az Egyesült Államokból és Kanadából kokszolható szén-szállítmányokat beszerezni, gyakran prémium áron.

Ha Kína az amerikai kokszolható szenet ausztrál és kanadai szállítmányokkal akarja pótolni, akkor versenyeznie kell az indiai vásárlókkal.

India 2024-ben 67,6 millió tonnával a világ legnagyobb kokszolható szén importőre volt – áll a Kpler adataiban.

India legnagyobb beszállítója Ausztrália volt 34,88 millió tonnával, amely az indiai import több mint 50%-át tette ki, míg Oroszország 14,74 millió tonnával a második, az Egyesült Államok pedig 8,4 millió tonnával a harmadik helyen állt.

A leglogikusabb megoldás az lehet, ha Kína több szenet vásárol Ausztráliából, miközben India csökkenti az ausztrál importját, és helyette több amerikai kokszolható szenet vásárol.

Ez teljes mértékben lehetséges, de valószínűleg kezdetben prémium áron.

A tengeri úton szállított kokszolható szén ára 16 hónapja csökkenő tendenciát mutat. A szingapúri tőzsdén jegyzett ausztrál referenciaár 2023 októberének közepén tonnánként 363 dolláron állt, míg február 14-én 188 dollárra esett vissza, ami 48,2%-os csökkenést jelent.

Az Argus árupiaci jelentése szerint az amerikai alacsony illékonyságú kokszolható szén a keleti parti kikötőkben február 13.-án 187,50 dolláron állt, ami nagyjából megegyezett az ausztrál referenciaárral.

Ha a kínai vásárlók valóban az ausztrál és esetleg a kanadai kokszolható szén felé fordulnak, akkor az ausztrál árak valószínűleg jobban teljesítenek majd az amerikai árakhoz képest, különösen, ha az amerikai termelőknek sürgősen új vásárlókat kell találniuk a korábban Kínának szánt szállítmányok számára.

Forrás: mining.com (A cikkben kifejtett vélemény Clyde Russell, a Reuters publicistájának nézeteit tükrözik.)

A hatalmas Simandou bánya véget vethet Ausztrália aranykorának a vasércpiacon – vagy éppen egy újat indíthat el

A „játékszabályokat megváltoztató” kifejezést gyakran annyira túlhasználják, hogy elveszti az értelmét, de a nyugat-afrikai Guinea területén található hatalmas Simandou bánya valóban ilyen hatással lesz a tengeri vasércpiactól kezdve az acéliparig.

A projekt első szállítmányai várhatóan már az év végére megérkezhetnek, és a teljes, évi 120 millió tonnás kapacitását viszonylag gyorsan elérheti.

A Simandou négy kitermelési blokkjának mérete és infrastrukturális kihívásai lenyűgözőek: egy 620 kilométer hosszú vasútvonal, egy új kikötő, valamint dedikált átrakóhajók segítik a vasérc tengeri továbbítását a nagyobb ömlesztettáru-szállító hajókra.

A Simandou azonban több mint mérnöki bravúr, hiszen az itt kitermelt vasérc Kína éves tengeri importjának mintegy 10%-át fedezheti. Kína a

világ legnagyobb acélipari nyersanyag-vásárlója, és a globális tengeri vasérckereskedlem körülbelül 75%-át teszi ki.

A bánya főként kínai érdekeltségű projekt: a termelés 75%-át kínai vállalatok – köztük a Baosteel – birtokolják, míg a fennmaradó 25%-ot a világ legnagyobb vasércbányászati vállalata, a Rio Tinto ellenőrzi.

Elméletileg a Simandouban kitermelt vasérc a világ bármely pontjára eljuthat, a gyakorlatban azonban szinte kizárólag Kínába fog irányulni.

A projekt különösen nagy tisztaságú, körülbelül 65,3%-os vastartalmú érceket fog előállítani, amelyek jobb minőségűek, mint amit a Rio Tinto és versenytársai bányásznak Nyugat-Ausztráliában, a világ legnagyobb vasérctermelő régiójában.

A magas vastartalmú érc iránti kereslet a következő években várhatóan növekedni fog, mivel a kínai acélgyártók a dekarbonizációra törekednek. Ez kulcsfontosságú, hiszen a világ teljes szén-dioxid-kibocsátásának körülbelül 8%-a az acélgyártásból származik.

A Simandou vasércének minősége lehetővé teszi, hogy közvetlenül elektromos ívkemencékben (EAF) használják fel, amelyek lényegesen alacsonyabb kibocsátással működnek, mint a hagyományos oxigén konverterek (BOF), amelyek jelentős mennyiségű szén igényelnek.

A piac számára az a nagy kérdés: ki fog kiszorulni a kínai piacról, mikor a simandoui érc elkezd megérkezni?

Ez természetesen azt feltételezi, hogy Kína acéltermelése nagyjából az évi 1 milliárd tonnás szinten marad, amelyet 2019 óta tart.

Előfordulhat, hogy Ausztrália és Brazília néhány régebbi bányája fokozatosan bezár, ahogy az érc tartalékok kimerülnek, de még így is várható, hogy bizonyos vasérc típusok kiszorulnak a piacról.

A legvalószínűbb áldozatok a magas költségű, alacsonyabb minőségű vasércek lesznek. Az ilyen ércet kitermelő vállalatok valószínűleg csökkentik termelésüket, és a bányáikat a tervezettnél hamarabb bezárják.

Ez különösen rossz hír lehet néhány nyugat-auztráliai bányász számára, mivel a magasabb minőségű érc iránti kereslet, a Kínából érkező kereslet stagnálása és a guineai kínálat növekedése együttesen lefelé nyomhatja az árakat.

Új beruházási lehetőségek

Ausztrália bányászai és kormányai az elmúlt évtizedben élvezték a vasércbányászat nyújtotta gazdasági előnyöket, hatalmas, hatékony bányák és logisztikai infrastruktúra kiépítésével.

Még a jelenlegi, tonnánkénti körülbelül 108 dolláros ár mellett is rendkívül jövedelmező marad a vasércbányászat, hiszen egy tonna előállítási és szállítási költsége Nyugat-Ausztráliában nagyjából 23 dollár.

Simandou magasabb minőségű érce és az acélgyártás dekarbonizációs követelményei miatt azonban felmerülhet a kérdés: vajon Ausztrália vasérc-iparának aranykora véget ér?

Ugyanakkor mindez ösztönözheti Ausztráliát, hogy új beruházási hullámba kezdjen, amely növeli a vasércének hozzáadott értékét.

Ha feltételezzük, hogy a világ acélgyártói egyre inkább a „zöld acél” felé fordulnak, akkor Ausztrália talán jobb helyzetben van, mint bármely más ország.

A zöld acél gyártásához olcsó vasércre és hatalmas mennyiségű megfizethető megújuló energiára van szükség.

Ausztrália már most is rendelkezik olcsó vasércel, és képes elegendő megújuló energiát termelni, elsősorban napelemek és akkumulátoros tárolás révén.

A megújuló energia felhasználható zöld hidrogén előállítására, amelyet közvetlen redukált vas (DRI) vagy forró brikettált vas (HBI) előállítására lehet használni.

A DRI acélgyártáshoz használható elektromos ívkemencékben, míg a HBI Ázsiába exportálható, ahol az ívkemencékben acéllá alakítható.

Kormányzati támogatás szükséges

A belföldi vasércfeldolgozás ösztönzéséhez azonban valószínűleg mind a szövetségi, mind az állami kormányok támogatására szükség lesz.

Pozitív jel lehet, hogy az ausztrál kormány nemrégiben bejelentett egy 2,4 milliárd ausztrál dolláros (1,5 milliárd amerikai dolláros) támogatási csomagot a dél-auztráliai Whyalla acélipari termelésének fejlesztésére.

A finanszírozás részeként létrehoznak egy 1 milliárd dolláros zöld acél beruházási alapot új projektek támogatására, valamint korszerűsítik a whyallai acélműveket.

Ez egy kezdet, de ennél sokkal többre lesz szükség, ha Ausztrália vasércipara egy újabb sikertörténetet akar írni.

Forrás: mining.com (Clyde Russell, Reuters)

Kína szorítása a globális nikkelpiacon tovább erősödik az Anglo eladásával

Az Anglo American brazíliai nikkelüzletágának eladása a kínai MMG Ltd. számára mindkét vállalat számára előnyös megállapodás.

Az Anglo teljesíti részvényesei felé tett ígéretét portfóliója egyszerűsítéséről, miközben 500 millió dollárt bezsebel.

Az MMG, amely már jelenleg is jelentős részesedéssel bír a réz-, kobalt- és cinkpiacon, egy újabb fémbe fektet be, miközben földrajzi l éptékben is terjeszkedik Brazíliában.

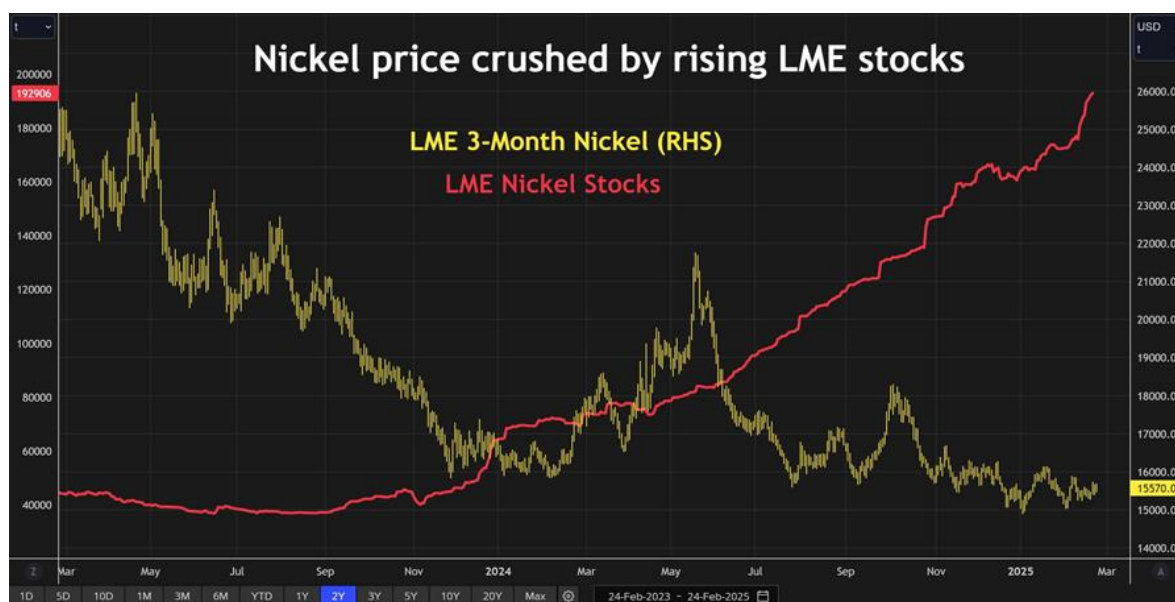
Egyben egy olyan nikkelpiaci szegmensbe lép be, amely az ellátási többlet közepette is ár-állóképességet mutat.

Ez azonban rossz hír a nyugati országok számára, amelyek Kína egyre szorosabb kontrollja alól próbálnak szabadulni a globális nikkel ellátási láncban.

A kínai vállalatok már most is körülbelül 75%-át ellenőrzik a finomítói kapacitásnak Indonéziában, amely gyorsan a világ legnagyobb nikkelszállítójává vált.

Mivel további két nyugati termelő is értékesíteni kívánja nikkel műveleteit az alacsony árak miatt, Kína piaci dominanciája tovább fokozódhat.

A nikkel árának zuhanása az LME készletnövekedés hatására

Árösszeomlás

Az Anglo braziliai eszközei két bányát és két feldolgozó üzemet foglalnak magukba, amelyek éves együttes kapacitása 40 000 tonna nikkel.

Mindkét üzem ferro-nikkelt állít elő a rozsdamentes acélszektor számára, amely a fém elektromosjármű-akkumulátorokban betöltött szerepe ellenére még mindig a legnagyobb felhasználói szegmens.

Ez a nikkelszegmens volt az első, amely teljes mértékben megérezte az indonéz termelési robbanás hatásait, amely elsősorban nikkel-nyersvas (NPI) formájában jelentkezett, versenyt támasztva a rozsdamentes acélgyártásban.

Az ilyen II. osztályú nikkeltermékekkel mindig kedvezménnyel kereskednek a Londoni Fém-tőzsdén (LME) forgalmazott, magas tisztaságú I. osztályú fémhez képest.

Az MMG befektetői prezentációja szerint azonban Indonézia termelési felfutása a LME-árhoz viszonyított kedvezményt az átlagos 8,4%-ról 27,2%-ra növelte 2023-ra.

Ez kettős csapást jelentett a II. osztályú nikkeltermelők számára, mivel közben az LME-ár is zuhant.

Jim Lennon, a Macquarie Bank elemzője szerint a világ Kínán és Indonézián kívüli ferro-nikkel termelésének körülbelül fele jelenleg szünetel.

Széndioxid-előny

Az Anglo braziliai műveletei azonban túléltek a válságot.

Alacsony költségűek és még a LME nikkell árának négyéves mélypontra, tonnánkénti 16 000 dollár alá esése ellenére is pozitív cash flow-t termelnek.

Az Anglo ferro-nikkelle még mindig felárral kapható a piacon a minősége és az indonéz NPI-hoz képest alacsonyabb karbonlábnyoma miatt.

A szén-dioxid-kibocsátás egyre nagyobb szerepet játszik a rozsdamentes acélszektorban. Az Európai Unió széndioxid-határadó-mechanizmusa (CBAM) jövőre lép életbe, amely a magasabb széndioxid-kibocsátású importot adóztatja meg.

Stratégiai fém

Az MMG arra fogad, hogy a jelenlegi túlkínálat nem tart tovább az évtized végénél, amikor a globális rozsdamentes acéltermelés stabil növekedése és az akkumulátoripar exponenciálisan növekvő kereslete ellátási hiányokat fog teremteni.

Ha ez így alakul, a vállalat kedvező helyzetben lesz, hogy hasznot húzzon belőle. Az Anglo nikkell üzemek a világ harmadik legnagyobb nikkellelőhelyén találhatók, ami lehetővé teszi, hogy az MMG a világ egyik legnagyobb Indonézián kívüli termelőjévé váljon.

Bár a braziliai üzemek jelenleg ferro-nikkelt termelnek, ez nem jelenti azt, hogy ne térhetnének át az indonéz modellre, és ne állíthatnának elő akkumulátoripari alapanyagokat.

Kína továbbra is stratégiai szemlélettel tekint a nikkellre, annak ellenére, hogy a nyugati világban csökkent az akkumulátorfémként betöltött szerepe.

A brazil Vale nemrégiben 1,4 milliárd dolláros értékvesztést könyvelt el kanadai Thompson nikkellüzemére, és stratégiai felülvizsgálatot indított az üzletágban. Bár a kanadai kormány valószínűleg nem engedné meg a kínai tulajdonszerzést, Thompson nem az egyetlen elérhető nikkelltermelő üzem.

Az ausztrál South32 bányavállalat szintén eladni kívánja Cerro Matoso ferro-nikkell műveleteit Kolumbiában, „válaszul a nikkellpiac szerkezeti változásaira” – áll a 2024. negyedik negyedéves jelentésében.

Ezeket a szerkezeti változásokat az indonéziai kínai befektetések idézték elő. Az ennek következtében kialakuló kínai cunami és árcsökkenés révén Kína most tovább erősítheti hosszú távra szóló fogadását, miszerint a nikkel továbbra is kritikus fém marad az energiaátmenet számára.

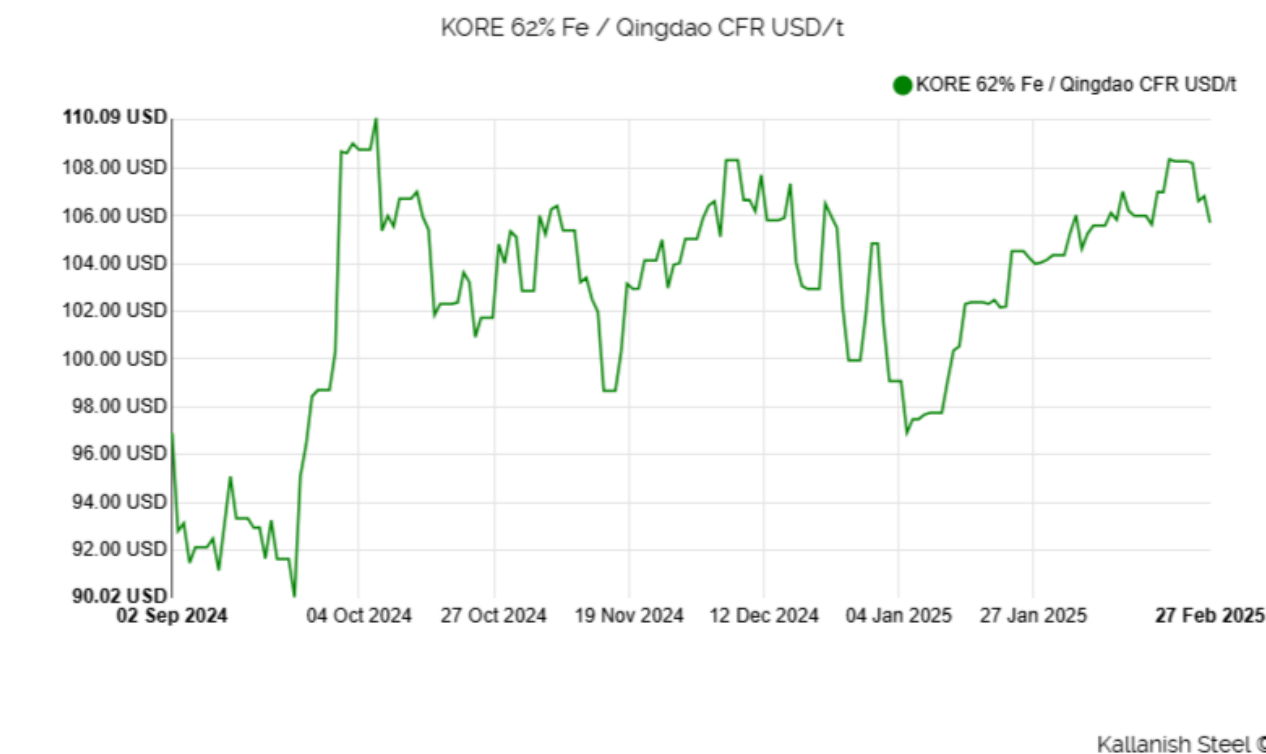
Forrás: [mining.com](https://www.mining.com) (A fentiek a szerző, Andy Home, a Reuters publicistájának álláspontját tükrözik.)

Nyersanyag, acél és fémárak

Megjegyzés: Az acéltermék grafikonokon az adott időszakban regisztrált tranzakciós árak szerepelnek, NEM az ajánlati árak!

A 62% Fe vasérc napi átlagárának alakulása 2024 szeptember 2. és 2025 február 27. között

\$/tonna, CFR Qingdao kínai kikötő

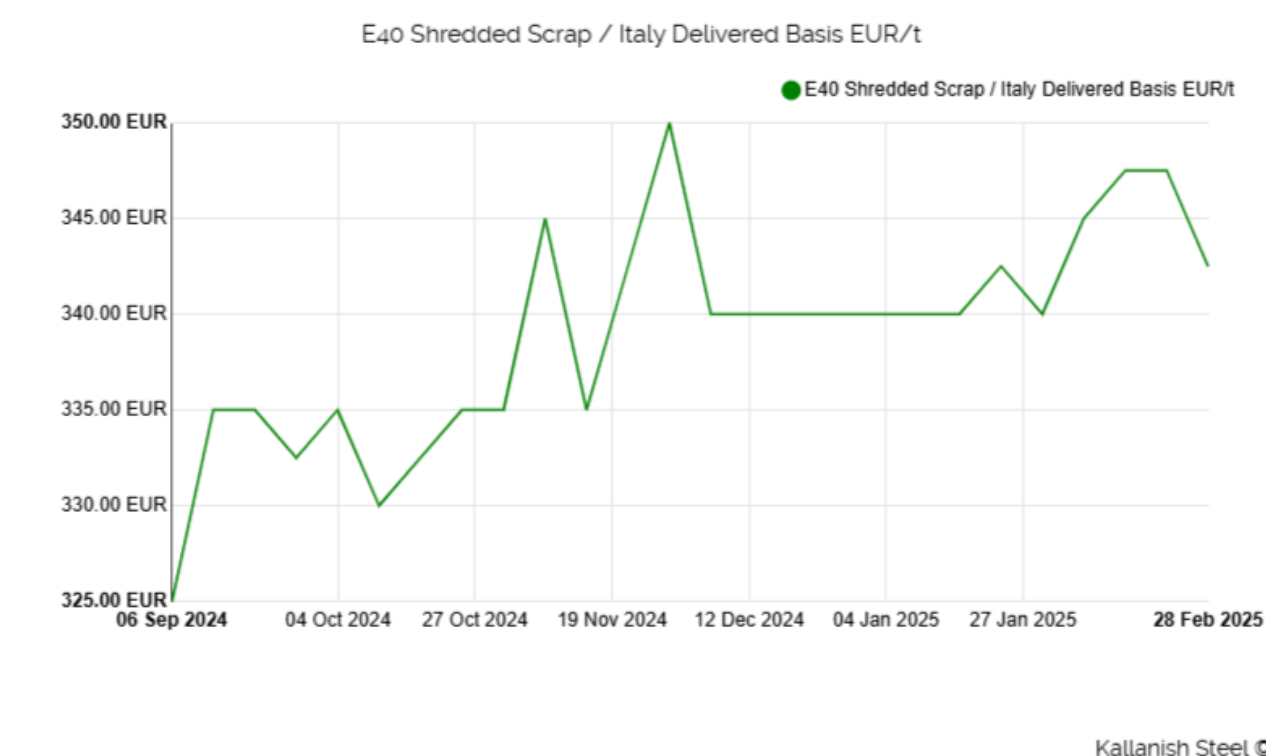
A nikkel napi átlagárának alakulása 2024 szeptember 3. és 2025 február 27. között

\$/tonna

Az acélhulladék heti átlagárának alakulása 2024 szeptember 6. és 2025 február 28. között

Olaszország, E40-es zúzott acélhulladék, €/tonna, leszállítva

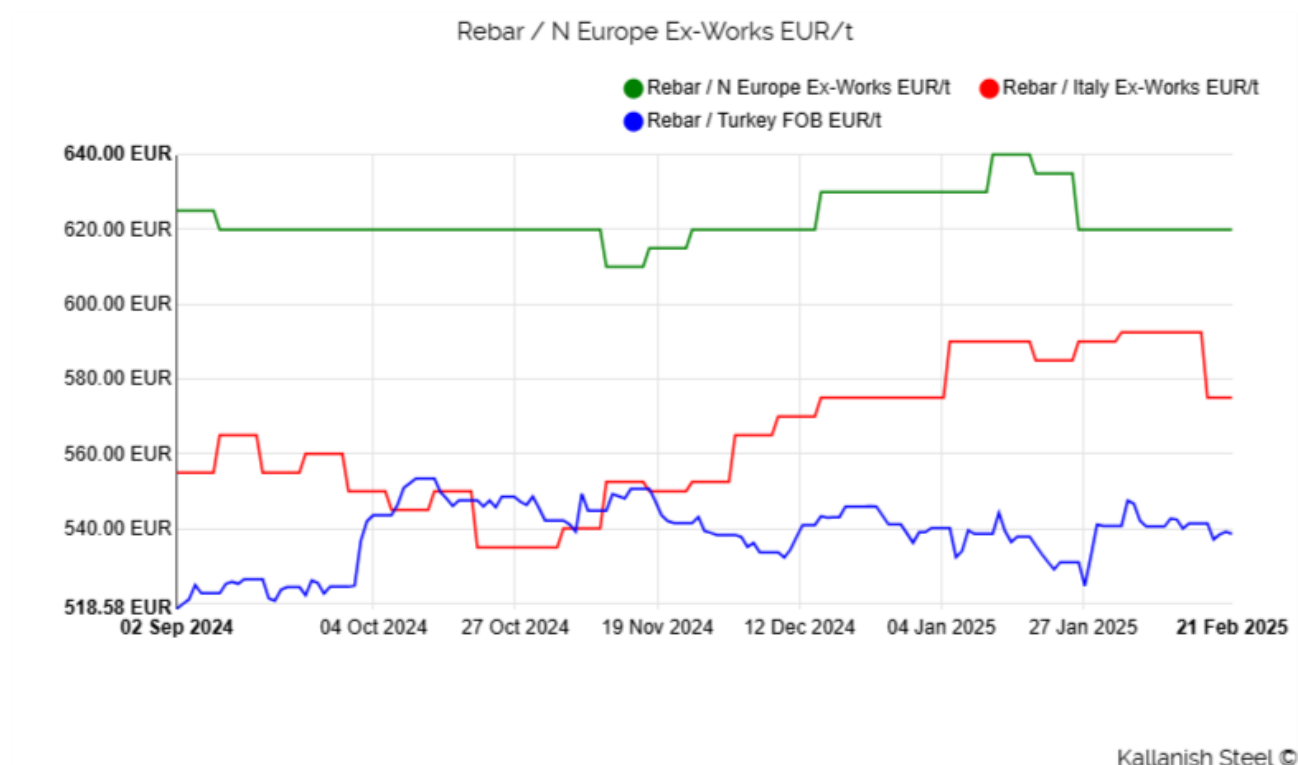

A betonacél heti átlagárának alakulása 2024 szeptember 2. és 2025 február 21. között

Nyugat-európai belföldi gyártás, €/t, Ex-Works

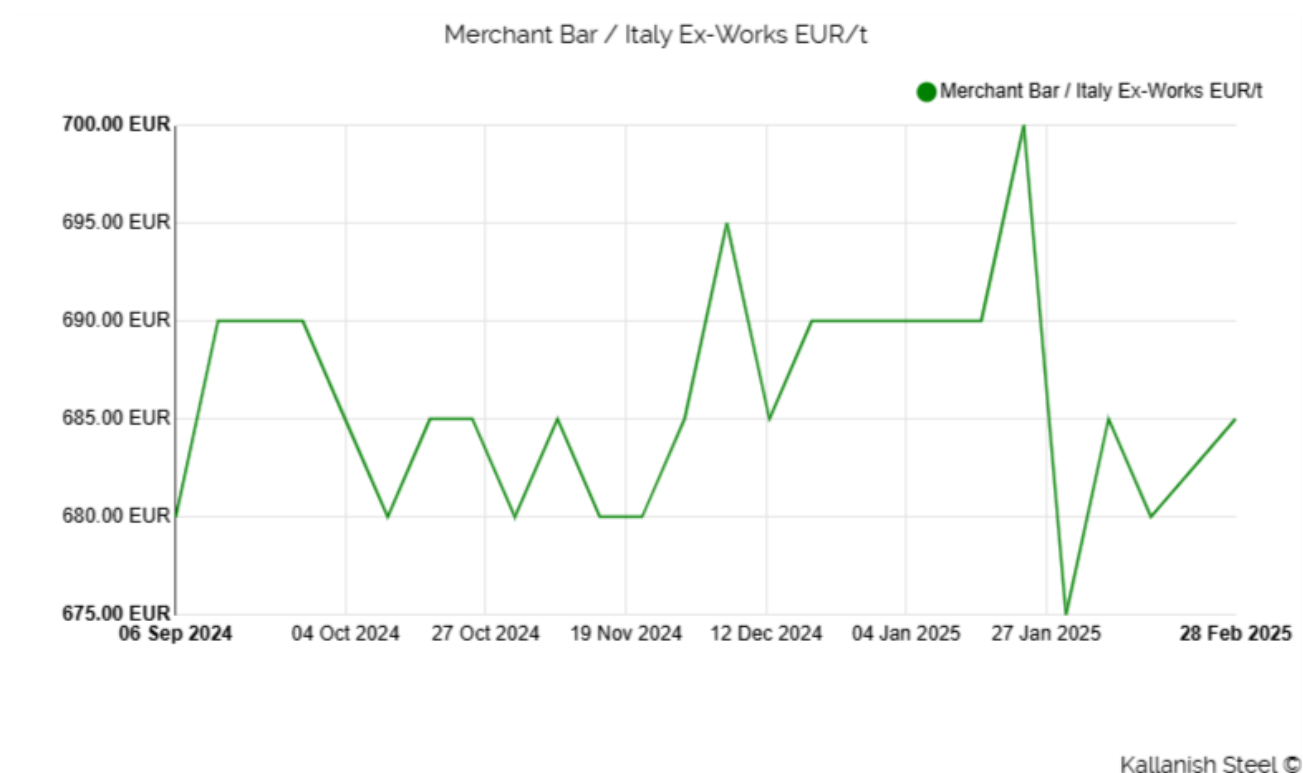
Olaszországi gyártás, €/t, Ex-Works

Török export, €/tonna, FOB

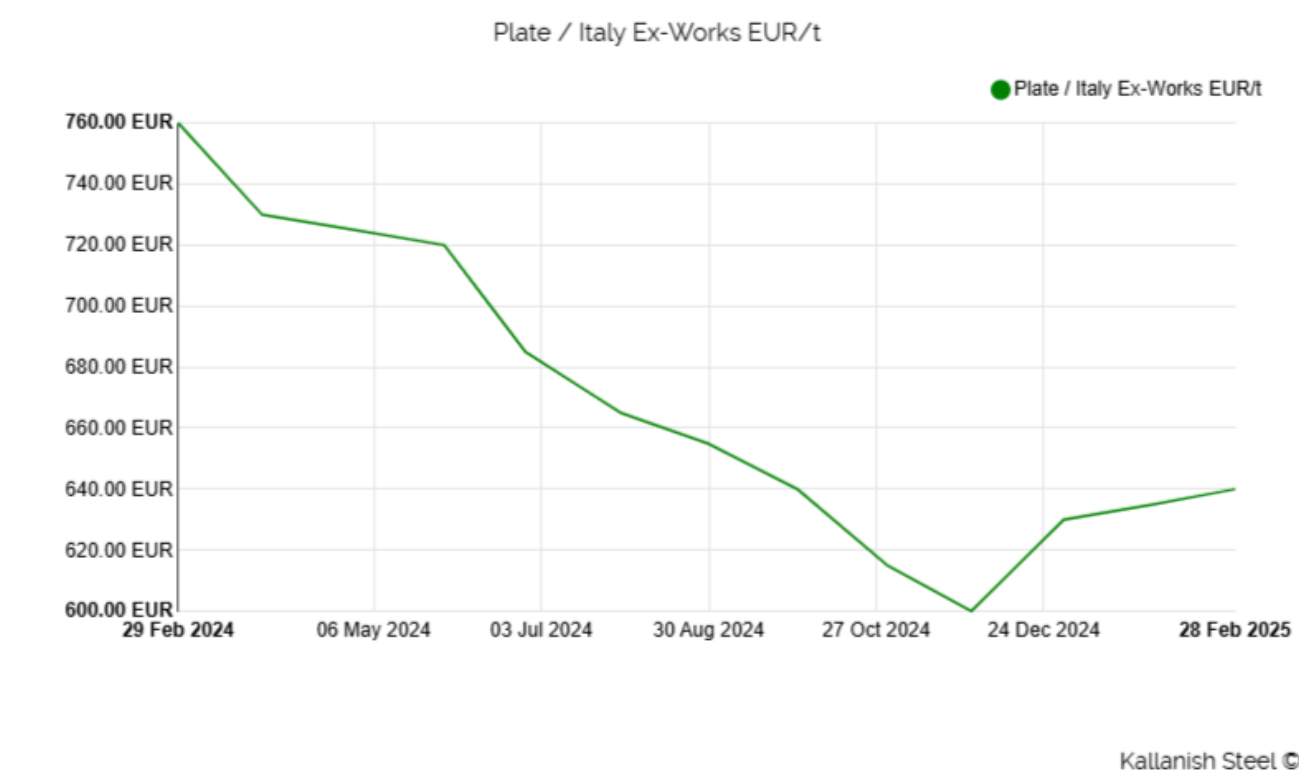
A szokványos rúdacél heti átlagárának alakulása 2024 szeptember 6. és 2025 február 28. között

Olaszország, €/t, Ex-Works

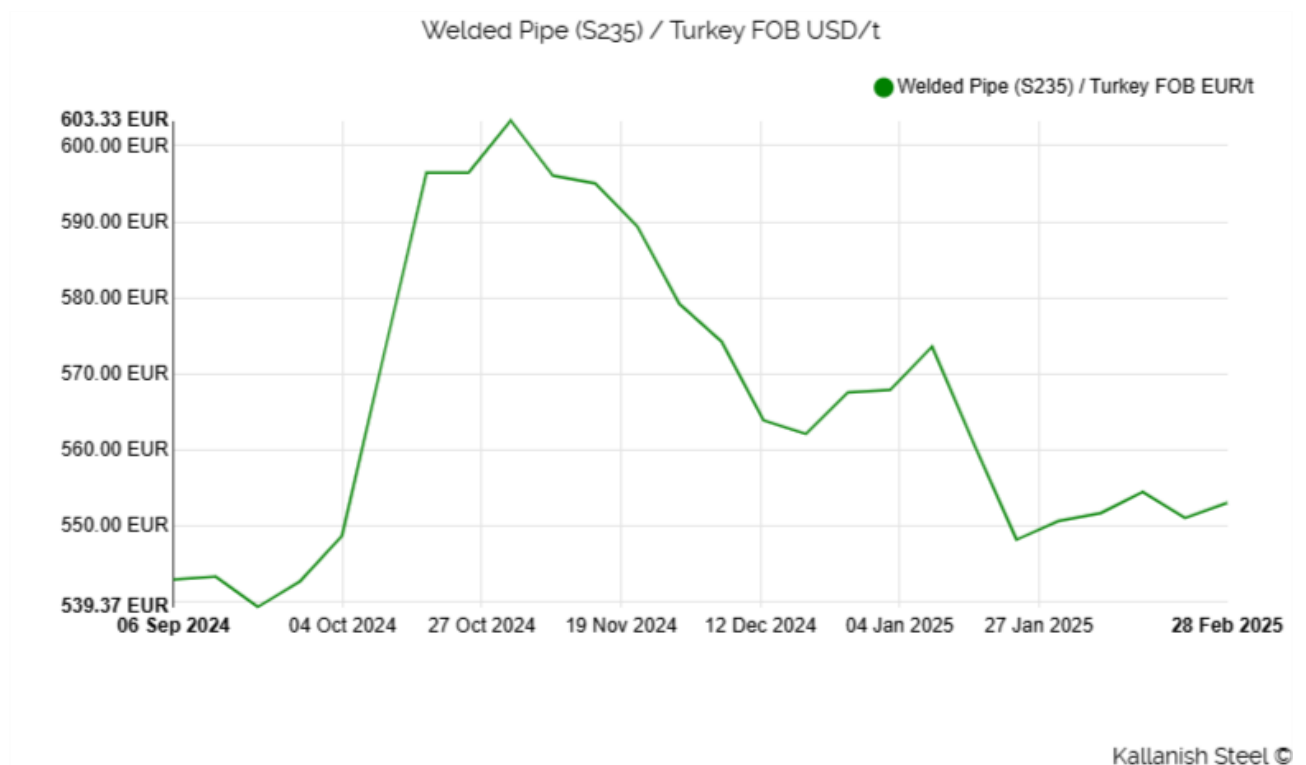
Az európai acéllemezek havi átlagárának alakulása 2024 február és 2025 február között

Nyugat-európai gyártás, €/tonna, Ex-Works

A hegesztett csövek (S235 minőség) heti átlagára 2024 szeptember 6. és 2025 február 28. között

Hegesztett cső (S235), Törökországi gyártás, €/tonna, FOB

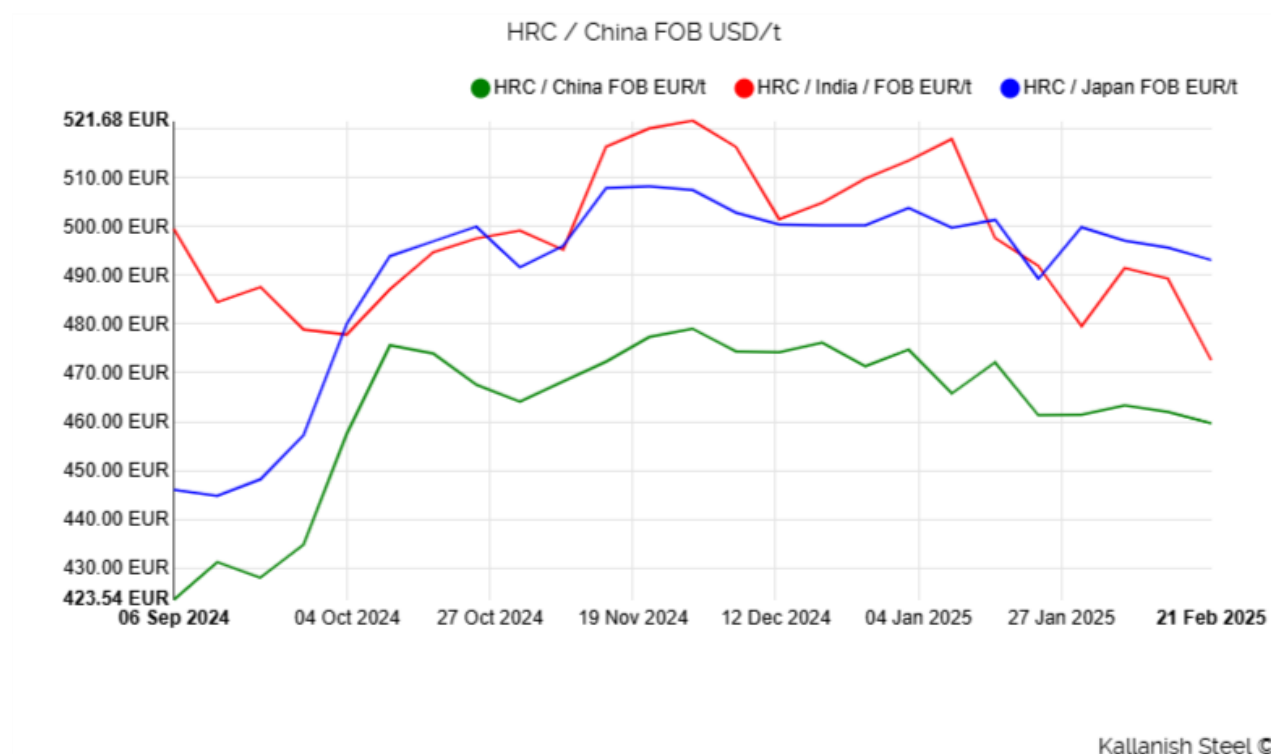

Az ázsiai melegen hengerelt acéltekercsek heti export átlagárának alakulása 2024 szeptember 6. és 2025 február 21. között

Kínai export, €/tonna, FOB

Indiai export, €/tonna, FOB

Japán export, €/tonna FOB

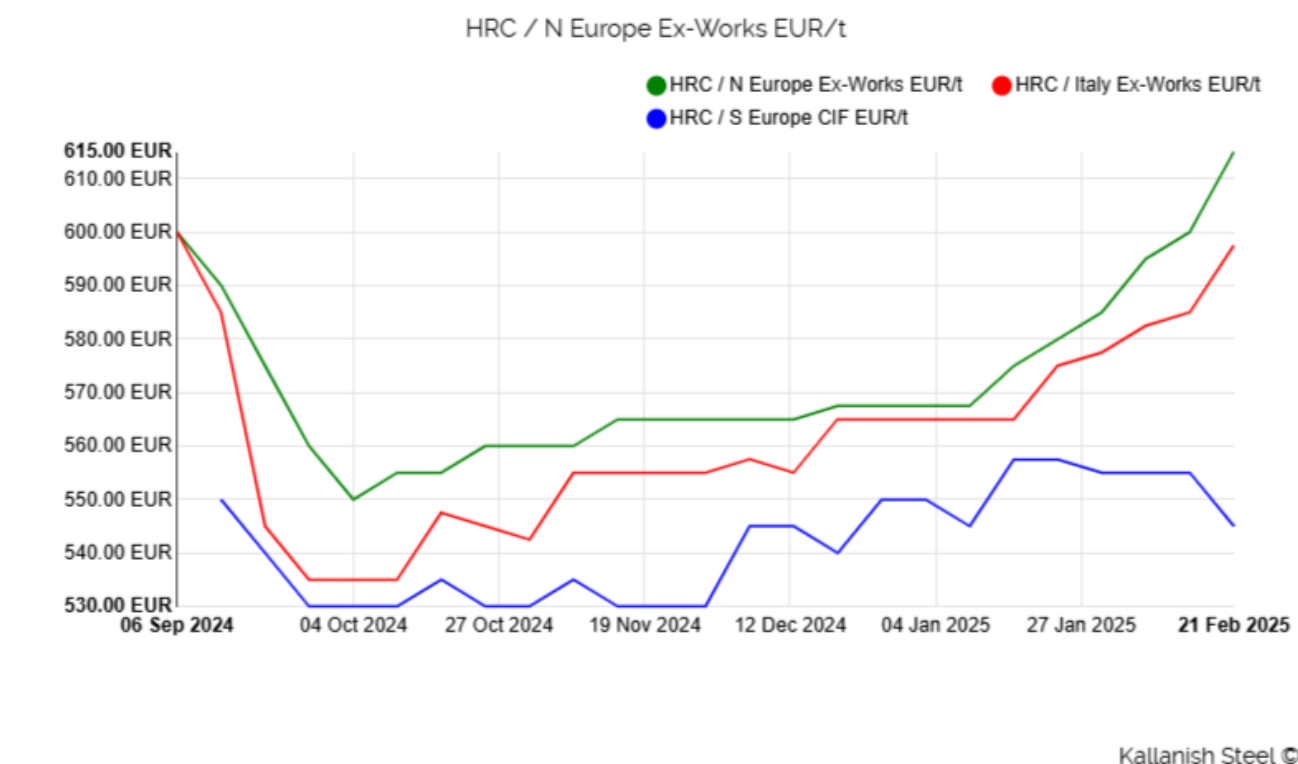

**A melegen hengerelt acéltekercsek heti átlagárának alakulása
Európában 2024 szeptember 6. és 2025 február 21. között**

Nyugat-Európa, €/tonna, Ex-Works

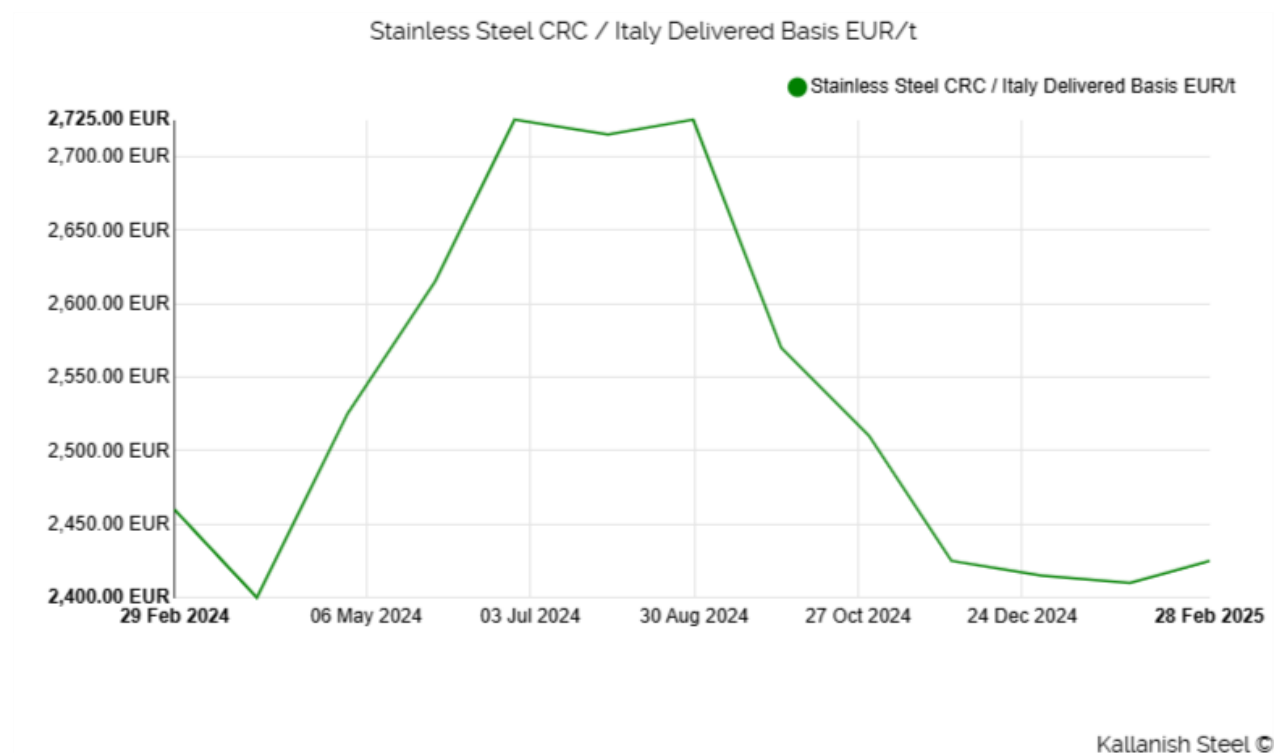
Olaszország, €/tonna, Ex-Works

Dél-európai import, €/tonna, CIF dél-európai kikötő

A hidegen hengerelt rozsdamentes acéltekercs havi átlagárának alakulása 2024 február és 2025 február vége között

Olaszország, EUR/tonna, leszállítva

Andor Endre
2025-02-28